

Sveto jevanđelije po Mateju

Glava 1

1. Pleme Isusa Hrista, sina Davida Avramova sina.
2. Avram rodi Isaka. A Isak rodi Jakova. A Jakov rodi Judu i braću njegovu.
3. A Juda rodi Farmsa i Zaru s Tamarom. A Farms rodi Esroma. A Esrom rodi Arama.
4. A Aram rodi Aminadava. A Aminadav rodi Naasona. A Naason rodi Salmona.
5. A Salmon rodi Vooza s Rahavom. A Vooz rodi Ovida s Rutom. A Ovid rodi Jeseja.
6. A Jesej rodi Davida cara. A David car rodi Solomuna s Urijnicom.
7. A Solomun rodi Rovoama. A Rovoam rodi Aviju. A Avija rodi Asu.
8. A Asa rodi Josafata. A Josafat rodi Jorama. A Joram rodi Oziju.
9. A Ozija rodi Joatama. A Joatam rodi Ahaza. A Ahaz rodi Ezekiju.
10. A Ezekija rodi Manasiju. A Manasija rodi Amona. A Amon rodi Josiju.
11. A Josija rodi Jehoniju i braću njegovu, u seobi Vavilonskoj.
12. A po seobi Vavilonskoj, Jehonija rodi Salatiila. A Salatiilo rodi Zorovavela.
- _13. A Zorovavel rodi Aviuda. A Aviud rodi Eliakima,

S veto jevan đ elije p o M ateju

Glava 1

1. Pleme Isusa Hrista, sina Davida Avramova sina.
2. Avram rodi Isaka. A Isak rodi Jakova. A Jakov rodi Judu i braću njegovu.
3. A Juda rodi Farmsa i Zaru s Tamarom. A Farms rodi Esroma. A Esrom rodi Arama.
4. A Aram rodi Aminadava. A Aminadav rodi Naasona. A Naason rodi Salmona.
5. A Salmon rodi Vooza s Rahavom. A Vooz rodi Ovida s Rutom. A Ovid rodi Jeseja.
6. A Jesej rodi Davida cara. A David car rodi Solomuna s Urijnicom.
7. A Solomun rodi Rovoama. A Rovoam rodi Aviju. A Avija rodi Asu.
8. A Asa rodi Josafata. A Josafat rodi Jorama. A Joram rodi Oziju.
9. A Ozija rodi Joatama. A Joatam rodi Ahaza. A Ahaz rodi Ezekiju.
10. A Ezekija rodi Manasiju. A Manasija rodi Amona.
A Amon rodi Josiju.
11. A Josija rodi Jehoniju i braću njegovu, u seobi Vavilonskoj.
12. A po seobi Vavilonskoj, Jehonija rodi Salatiila. A Salatiilo rodi Zorovavela.
13. A Zorovavel rodi Aviuda. A Aviud rodi Eliakima,
A Eliakim rodi Azora.
14. A Azor rodi Sadoka. A Sadok rodi Ahima. A Ahim rodi Eliuda.
15. A Eliud rodi Eleazara. A Eleazar rodi Matana. A Matan rodi Jakova.
16. A Jakov rodi Josifa, m uža M ariju, koja rodi Isusa, prozvanoga Hrista.
17. Svega dakle koljena od Avrama do Davida, koljena četrnaest, a od Davida do seobe Vavilonske, koljena četrnaest, a od seobe Vavilonske do Hrista, koljena četrnaest.
18. A rođenje Isusa Hrista bilo je ovako: kad je Marija, mati njegova, bila isp ro šen a za Jo sifa, a jo š dok se nijesu bili sastali, nađe se da je ona trudna od Duha svetoga.
19. A Josif m už njezin, budući pobožan, i ne hoteći je javno sramotiti, namisli je tajno pustiti.
20. No kad on tako pomisli, a to mu se javi u snu anĐeo Gospodnji, govoreći: Josife, sine Davida! ne boj se uzeti Marije žene

svoje; jer ono što se u njoj zametnulo od Duha je svetoga.

21. P a će roditi sina, i naĐeni m u im e Isus; jer će on izbaviti svoj narod od grijeha njihovijeh.

22. A ovo je sve bilo da se izv rši što je G o sp o d k azao preko proroka koji govori: 23. E to, djevojka će zatrudnjeti, i rodiće sina, i nadjenuće m u im e E m anuilo, koje će reći: s nam a Bog,

24. K ad se Josif probudi od sna, učini kao što m u je zapovjedio anĐeo G ospodnji, i uz m e ženu sv oju.

25. I ne znadijaše za nju dok ne rodi sina svojega prvenca, i nadjede mu ime Isus.

Glava 2

1. A kad se rodi Isus u Vitlejemu Judejskome, za vrem ena cara Iroda, a to dođu m udraci od istoka u Jerusalem , i kažu: 2. G dje je car Judejski što se rodio? Jer smo vidjeli njegovu zvijezdu na istoku, i došli sm o da m u se poklonimo.

3. K ad to čuje car Irod, uplaši se, i sav Jerusalem s njim.

4. I sabravši sve glavare sveštenečke i književnike narodne, pitaše ih: G dje će se roditi H ristos?

5. A oni m u rekoše: u Vitlejemu Judejskome; jer je tako prorok napisao: 6. I ti V itlejem e, zem ljo Judina! ni po čem nijesi najm anji u državi Judinoj; jer će iz tebe izići čelovoĐa koji će spasti narod m oj Izrailja.

7. O nda Irod tajno dozva m udrace, i ispitivaše ih kad se pojavila zvijezda.

8. I poslavši ih u V itlejem , reče: Idite i raspitajte dobro za dijete, pa kad ga naĐete, javite m i, da i ja idem da mu se poklonim.

9. I oni saslušavši cara, poĐoše: a to i zvijezda koju su vidjeli na istoku, iĐaše pred njim a dok ne doĐe i stade od ozgo gdje bješe dijete.

10. A kad vidješe zvijezdu gdje je stala, obradovaše se veoma velikom radosti.

11. I ušavši u kuću, vidješe dijete s M arijom m aterom njegovom , i padoše, i pokloniše m u se; pa otvoriše dare svoje i darivaše ga: zlatom, i tamjanom, i smirnom.

12. I prim ivši u snu zapovijest da se ne vraćaju k Irodu, drugim putem otidoše u svoju zem lju.

13. A pošto oni otidu, a to anĐeo G ospodnji javi se Josifu u snu i kaza mu: ustani, uzmi dijete i mater njegovu pa bježi u Misir, i budi onamo dok ti ne kažem ; jer će Irod tražiti dijete da ga pogubi.

14. I on ustavši uze dijete i m ater njegovu noću i otide u Misir.

15. I bi tam o do sm rti Irodove: da se izvrši što je Gospod rekao preko proroka koji govori: Iz Misira dozvah sina svojega.

16. Tada Irod kad vidje da su ga mudraci prevarili, razgnjevi se vrlo, i posla te pobiše svu djecu po Vitlejemu i po svoj okolini njegovoj od dvije godine i niže, po vrem enu koje je dobro doznao od m udaraca.

17. Tada se zbio što je kazao prorok Jeremija govoreći: 18. Glas u Tamiču se, plač, i ridanje, i jaukanje mnogono: Rahila plače za svojom djecom, i Neće da se utješi, jer ih nema.

19. A po smrti Irodovoj, gle, anđeo Gospodnji u snu javi se Josifu u Misiru.

20. I reče: ustani, i uzmi dijete i mater njegovu i idi u zemlju Izrailjevu; jer su izumrli koji su tražili dušu djetinju.

21. I on ustavši, uze dijete i mater njegovu, i dođe u zemlju Izrailjevu.

22. Ali čuvši da Arelaj caruje u Judeji mjesto Iroda oca svojega, poboja se onamo; nego primivši u snu zapovijest, otide u krajeve Galilejske.

23. I došavši onamo, namjesti se u gradu koji se zove Nazaret, da se zbude kao što su kazali proroci da će se Nazarećanin nazvati.

Glava 3

1. U ono pak doba doĐe Jovan krstitelj, i učaše u pustinji Judejskoj.
2. I govoraše: P okajte se, jer se približi carstvo nebesko.
3. Jer je to onaj za koga je govorio prorok Isaija gdje kaže: G las onoga što viče u pustinji: pripravite put Gospodu, i poravnite staze njegove.
4. A Jovan im aše haljinu od dlake kamilje i pojas kožan oko sebe; a hrana njegova bijaše skakavci i m ed divlji.
5. T ada izlažaše k njem u Jerusalim i sva Judeja, i sva okolina Jordanska, 6. I on ih krščavaše u Jordanu, i ispovijedahu grijehe svoje.
7. A kad vidje (Jovan) mnoge fariseje i sadukeje gdje idu da ih krsti, reče im : P rood aspidini! ko kaza vam a da bježite od gnjeva koji ide?
8. Rodite dakle rod dostojan pokajanja.
9. I ne mislite i ne govorite u sebi: imamo oca A vram a; jer vam kažem da m ože B og i od kam enja ovoga podignuti djecu Avramu.
10. V eć i sjekira kod korijena drvetu stoji; svako dakle drvo koje ne raĐa dobra roda, siječe se i u oganj se baca.
11. Ja dakle krščavam vas vodom za pokajanje; a onaj što ide za m no m , jači je od m ene: ja nijesam dostojan njem u obuće ponijeti; on će vas krstiti D uhom svetijem i ognjem.
12. N jem u je lopata u ruci njegovoj, pa će otrijebiti gum no svoje, i skupiće pšenicu svoju u žitnicu, a pljevu će sažeći ognjem vječnijem
13. T ada doĐe Isus iz G alileje na Jordan k Jovanu da se krsti.
14. A Jovan branjaše m u govoreći: T i treba m ene da krstiš, a ti li dolaziš k m eni?
15. A Isus odgovori i reče m u: O stavi sad, jer tako nam treba ispuniti svaku pravdu. Tada Jovan ostavi ga.
16. I krstivši se Isus iziĐe odm ah iz vode; i gle, otvoriše m u se nebesa, i vidje D uha B ožijega gdje silazi kao golub i doĐe na njega.
17. I gle, glas s neba koji govori: Ovo je sin moj ljubazni koji je po mojoj volji.

Glava 4

1. Tada Isusa odvede Duh u pustinju da ga Đavo kuša.
2. I postivši se dana četrdeset i noći četrdeset, na pošljeku ogladnje.
3. I pristupi k njemu kušač i reče: A ko si sin B ožij, reci da kamenje ovo hljebovi postanu.
4. A on odgovori i reče: P isano je: ne živi čovjek o samom h ljebu, nego o sv ak o j riječi k o ja izlazi iz usta B ožijih.
5. T ada odvede ga Đavo u sveti grad i postavi ga navrh crkve;
6. P a m u reče: A ko si sin B ožij, skoči dolje; jer u pism u stoji da će anĐelim a svojim zapovjediti za tebe, i uzeće te na ruke, da gdje ne zapneš za kam en nogom svojom.
7. A Isus reče njemu: A li i to stoji napisano: nem oj kušati G ospoda B oga svojega.
8. O pet uze ga Đavo i odvede na goru vrlo visoku, i pokaza mu sva carstva ovoga svijeta i slavu njihovu; 9. I reče m u: S ve ovo daću tebi ako padneš i pokloniš mi se.
10. T ada reče njemu Isus: Idi od m ene, sotonu; jer stoji napisano: Gospodu Bogu svojem u poklanjaj se i njemu u jedinom e služu.
11. T ada ostavi ga Đavo, i gle, anĐeli pristupiše i služahu m u.
12. A kad ču Isus da je Jovan predan, otide u Galileju.
13. I ostavivši N azaret, dođe i nam jesti se u K apernaumu primorskom e na m eĐi Z avulonovoj i Neftalimovoj.
14. D a se zbude što je rekao Isaija prorok govoreći: 15. Zemlja Zavulonova i zemlja Neftalimova, na putu k moru s one strane Jord an a, G alileja n ezn ab o žačk a.
16. L judi koji sjede u tam i, vidješe vidjelo veliko, i onim a što sjede na strani i u sjenu sm rtnom e, zasvijetli vidjelo.
17. O d tada poče Isus učiti i govoriti: P okajte se, jer se približi carstvo nebesko.
18. I idući pokraj mora Galilejskog vidje dva brata, Simona, koji se zove Petar, i Andriju brata njegova, gdje m eću m reže u m ore, jer bijahu ribari.
19. I reče im : H ajdete za m nom , i učiniću vas lovcim a ljudskim.
20. A oni taj čas ostaviše m reže i za njim otidoše.

21. I otišavši odatle, vidje druga dva brata, Jakova Z evedejeva, i Jovana brata njegov, u laĐi sa Z evedejem ocem njihovijem gdje krpe m reže svoje, i pozva ih.

22. A oni taj čas ostaviše laĐu i oca svojega i za njim otidoše.

23. I prohoĐaše po svoj G alileji Isus učeći po zbornicam a njihovijem , i propovijedajući jevanĐelije o carstvu, i iscjeljujući svaku bolest i svaku nem oć po ljudima.

24. I otide glas o njem u po svoj S iriji, i privedoše m u sve bolesne od razliĉnijeh bolesti i s razliĉnijem mukama, i bijesn e, i m jeseĉn jak e, i u zete, i iscijeli ih .

25. I za njim iĐaše naroda m nogo iz G alileje, i iz deset gradova, i iz Jerusalima, i Judeje, i ispreko Jordana.

Glava 5

1. A kad on vidje narod, pope se na goru, i sjede, i pristupiše m u učenici njegovi.

2. I o tv o riv ši u sta sv o ja, u čaše ih g o v o reći: 3. B lago sirom ašnim a duhom , jer je njihovo carstvo nebesko;

4. B lago onim a koji plaču, jer će se utješiti; 5. B lago krotkim a, jer će naslijediti zem lju; 6. B lago gladnim a i žednim a pravde, jer će se nasititi; 7. B lago m ilostivim a, jer će biti pom ilovani; 8. B lago onim a koji su čistoga srca, jer će B oga vidjeti;

9. B lago onim a koji m ir grade, jer će se sinovi B ožiji nazvati;

10. Blago prognanima pravde radi, jer je njihovo carstvo nebesko;

11. Blago vama ako vas uzasramote i usprogone i reku na vas svakojake rĐave riječi lažući, m ene radi.

12. R adujte se i veselite se, jer je velika plata vaša na nebesima, jer su tako progonili proroke prije vas.

13. V i ste so zem lji; ako so obljutavi, čim će se osoliti? On a v eć n eće b iti n i za što , o sim d a se p ro sp e na polje i da je ljudi pogaze.

14. V i ste vidjelo svijetu; ne m ože se grad sakriti kad na gori stoji.

15. N iti se užiče svijeća i m eće pod sud nego na svijetnjak, te svijetli svim a koji su u kući.

16. Tako da se sv ijetli v aše v id jelo p red lju d im a, d a vide vaša dobra djela, i slave oca vašega koji je na nebesima.

17. N e m islite da sam ja došao da pokvarim zakon ili proroke: nijesam došao da pokvarim , nego da ispunim .

18. Jer vam zaista kažem : dokle nebo i zemlja stoji, neće nestati ni najm anjega slova ili jedne tittle iz zakona dok se sve ne izvrši.

19. Ako ko pokvari jednu od ovijeh najmanjijeh zapovijesti, i nauči tako ljude, najm anji nazvaće se u carstvu nebeskom e; a ko izvrši i nauči, taj će se veliki nazvati u carstvu nebeskome.

20. Jer vam kaže da ako ne bude veća pravda vaša nego književnika i fariseja, nećete ući u carstvo nebesko.

21. Č uli ste kako je kazano starim a: ne ubij; jer, ko ubije, biće kriv sudu.

22. A ja vam kažem da će svaki koji se gnjevi na brata svojega ni za što, biti kriv sudu; a ako li ko reče bratu svojem u: raka! biće kriv

skupštini; a ko reče: budalo!

biće kriv paklu ognjenom .

23. Z a to dakle ako prineseš dar svoj k oltaru, i ondje se opo m en eš d a b rat tv o j im a n ešto n a te, 24. Ostavi ondje dar svoj pred oltarom, i idi prije te se pom iri s brato m svojijem , pa onda doĐi i prinesi dar svoj

25. Miri se sa suparnikom svojijem brzo, dok si na putu s njim, da te suparnik ne preda sudiji, a sudija da te ne preda sluzi i u tamnicu da te ne vrgnu.

26. Z aista ti kažem nećeš izići odande dok ne daš do posljednjega dinara.

27. Č uli ste kako je kazano starim a: ne čini preljube.

28. A ja vam kažem da svaki koji pogleda na ženu sa željom , već je učin io preljubu u srcu svojemu.

29. A ako te oko tvoje desno sablažnjava, iskopaj ga i baci od sebe: jer ti je bolje da pogine jedan od udova tvojijeh nego li sve tijelo tvoje da bude bačeno u pakao

30. I ako te desna tvoja ruka sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe: jer ti je bolje da pogine jedan od udova tvojijeh nego li sve tijelo tvoje da bude bačeno u pakao.

31. T ako je kazano: ako ko pusti ženu svoju da joj da knjigu raspusnu.

32. A ja vam kažem da svaki koji pusti ženu svoju, osim za preljubu, navo d i je te čin i p relju b u ; i k o j i puštenicu uz m e, preljubu čini.

33. Još ste čuli kako je kazano starim a: ne kuni se krivo, a ispuni što si se G ospodu zakleo.

34. A ja vam kažem : ne kunite se nikako: ni nebom , jer je prijestol B ožij; 35. Ni zemljom, jer je p o d n o žje n o g am a n jeg o v ijem ; ni Jerusolimom, jer je grad velikoga cara.

36. N i glavom svojom ne kuni se, jer ne m ožeš ni dlake jedne bijele ili crne učiniti.

37. D akle neka bude vaša riječ: da, da; ne, ne; a što je više od ovoga, oda zla je.

38. Č uli ste da je kazano: oko za oko, i zub za zub.

39. A ja vam kažem da se ne branite oda zla, nego ako te ko udari po desnome tvom obrazu, obrni mu i drugi 40. I koji hoće da se sudi

s tobom i košulju tvoju da uzme, podaj mu i haljinu.

41. I ako te potjera ko jedan sahat, ti s njime dva.

42. K o j i i š t e u t e b e , p o d a j m u ; i k o j i h o ć e d a m u u z a j m i š , n e o d r e c i m u .

43. Č u l i s t e d a j e k a z a n o : l j u b i b l i ž n j e g a s v o j e g a , i m r z i n a n e p r i j a t e l j a s v o j e g a .

44. A j a v a m k a ž e m : l j u b i t e n e p r i j a t e l j e s v o j e , b l a g o s i l j a j t e o n e k o j i v a s k u n u , č i n i t e d o b r o o n i m a k o j i n a v a s m r z e , i m o l i t e s e B o g u z a o n e k o j i v a s g o n e ;

45. D a b u d e t e s i n o v i o c a s v o j e g a k o j i j e n a n e b e s i m a ; j e r o n z a p o v i j e d a s v o m e s u n c u , t e o b a s j a v a i z l e i d o b r e , i d a j e d a ž d p r a v e d n i m a i n e p r a v e d n i m a .

46. J e r a k o l j u b i t e o n e k o j i v a s l j u b e , k a k o v u p l a t u i m a t e ? N e č i n e l i t o i c a r i n i c i ?

47. I a k o B o g a n a z i v a t e s a m o s v o j o j b r a ć i , š t a o d v i š e č i n i t e ? N e č i n e l i t a k o i n e z n a b o š c i ?

48. B u d i t e v i d a k l e s a v r š e n i , k a o š t o j e s a v r š e n o t a c v a š n e b e s k i .

Glava 6

1. Pazite da pravdu svoju ne činite pred ljudima da vas oni vide; inače plate nemate od oca svojega koji je na nebesima.

2. Kad dakle daješ milostinju, ne trudi pred sobom, kao što čine licemjери po zbornicama i po ulicama da ih hvale ljudi. Zaisto vam kažem: primili su platu svoju.

3. A ti kad daješ milostinju, da ne zna ljevaka tvoja što čini desnica tvoja.

4. Tako da bude milostinja tvoja tajna; i otac tvoj koji vidi tajno, platiće tebi javno.

5. I kad se moliš Bogu, ne budi kao licemjери, koji rado pobjornicama i naraskršću policima stoje i mole se da ih vide ljudi. Zaisto vam kaže da su primili platu svoju.

6. A ti kad se moliš, uđi u klijet svoju, i zatvorivši vrata svoja, pomoli se ocu svojemu koji je u tajnosti, i otac tvoj koji vidi tajno, platiće tebi javno.

7. A kad se molite, ne govorite mnogo, kao neznabošci; jer oni misle da će za mnoge riječi svoje biti uslišeni.

8. Vi dakle ne budite kao oni; jer zna otac vaš šta vam treba prije molitve vaše.

9. Ovako dakle molite se vi: Oče naš koji si na nebesima, da se sveti ime tvoje; 10. Da dođe carstvo tvoje; da bude volja tvoja i na zemlji kao na nebu; 11. Hljev naš potrebni daj nam danas; 12. I oprosti nam dugove naše kao i mi što opraštam odužnicima svojijem; 13. I ne navedi nas u propast; no izbavi nas od zla.

Jer je tvoje carstvo, i sila, i slava va vijek. Amin.

14. Jer ako opraštate ljudima grijeh njihove, oprostićete i vam otac vaš nebeski; 15. Ako li ne opraštate ljudima grijeh njihovih, ni otac vaš neće oprostiti vam grijeh vaših.

16. A kad postite, ne budite žalosni kao licemjери; jer oni načine blijeda lica svoja da ih vide ljudi gdje poste.

Zaisto vam kažem da su primili platu svoju.

17. A ti kad postiš, nam aži glavu svoju, i lice svoje u nj,

18. Da te ne vide ljudi gdje postiš, nego otac tvoj koji je u tajnosti! i otac tvoj koji vidi tajno, platiće tebi javno.

19. Ne sabirajte sebi blaga na zemlji, gdje m oljac i rĐa kvvari, i gdje lupeži potkopavaju i kradu; 20. Nego sabirajte sebi blago na nebu, gdje ni moljac ni rĐa ne kvvari, i gdje lupeži ne potkopavaju i ne kradu.

21. Jer gdje je vaše blago, ondje će biti i srce vaše.

22. S vijeća je tijelu oko. A kadle bude oko tvoje zdravo, sve će tijelo tvoje svijetlo biti.

23. A kadli oko tvoje kvarno bude, sve će tijelo tvoje tamno biti. A kadle kadle vidjelo što je u tebi tamno, a kamo li tama?

24. Niko ne može dva gospodara služiti: jer ili će na jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili jednoga voljeti, a za drugoga ne mariti. Ne možete Bogu služiti i mamoni.

25. Za to vam kažem: ne brinite se za život svoj, šta ćete jesti, ili šta ćete piti; ni za tijelo svoje, u šta ćete se obući. Nije li život pretežniji od hrane, i tijelo od odijela?

26. Pogledajte na ptice nebeske kako ne siju, niti žnju, ni sabiraju u žitnice; pa otac vaš nebeski hrani ih.

Ne ijeste li vi mnogo pretežniji od njih?

27. A kad od vas brinući se može primaknuti rastu svojemu lakat jedan?

28. I za odijelo šta se brinete? Pogledajte na ljiljane u polju kako rastu; ne trude se, niti predu.

29. A kadli ja vam kažem da ni Solomon u svoj svojoj slavi ne obuče se kao jedan od njih.

30. A kad travu po polju, koja danas jest a sutra se u peć baca, Bog tako odijeva; a kadli vas, malovjerni?

31. Ne brinite se kadle govoreći: šta ćem o jesti, ili, šta ćem o piti, ili, čim ćem o se odjenuti?

32. Jer sve ovo neznabošci ištu; a zna i otac vaš nebeski da vama treba sve ovo.

33. Nego ištite najprije carstva Bожijega, i pravde njegove, i ovo će vam se sve dodati.

34. Ne brinite se kadle za sutra; jer sutra brinuće se za se. Dosta je svakom danu zla svoga.

Glava 7

1. Ne sudite da vam se ne sudi; 2. Jer kakovijem sudom sudite, onakovijem će vam suditi; i kakovom m jero m m jerite, onakom će vam se mjeriti.

3. A za što vidiš trun u oku brata svojega, a brvna u oku svojem u ne osjećaš?

4. Ili, kako m ožeš reći bratu svojem u: stani da ti izvadim trun iz oka tvogega; a eto brvno u oku tvojemu?

5. Licemjere! izvadi najprije brvno iz oka svojega, pa ćeš onda vidjeti izvaditi trun iz oka brata svojega.

6. Ne dajte sv etin je p sim a; n iti m ećite b isera sv o jeg a pred svinje, da ga ne pogaze nogama svojima, i vrativši se ne rastrgnu vas.

7. Ištite, i daće vam se; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvoriće vam se.

8. Jer svaki koji ište, prim a; i koji traži, nalazi; i koji kuca, otvoriće m u se.

9. Ili koji je m eĐu vam a čovjek u koga ako zaište sin njegov hljeba kamen da mu da?

10. Ili ako ribe zaište da m u da zm iju?

11. K ad dakle vi, zli budući, um ijete dare dobre davati djeci svojoj, koliko će više otac vaš nebeski dati dobra onima koji ga mole?

12. S ve dakle što hoćete da čine vam a ljudi, činite i vi njima: jer je to zakon i proroci.

13. U Ādite na uska vrata; jer su široka vrata i širok put što vode u propast, i m nogo ih im a koji njim idu.

14. K ao što su uska vrata, i tijesan put što vode u život, i m alo ih je koji ga nalaze.

15. čuvajte se od lažnijeh proroka, koji dolaze k vam a u odijelu ovčijem u, a unutra su vuci grabljivi.

16. P o rodovim a njihovijem poznaćete ih. E da li se bere s trnja grožĐe, ili s čička sm okve?

17. T ako svako drvo dobro rodove dobre raĐa, a zlo drvo rodove zle raĐa.

18. N e m ože drvo dobro rodova zlijeh raĐati, ni drvo zlo rodova dobrieh raĐati.

19. S vako dakle drvo koje ne raĐa roda dobra, sijeku i u oganj bacaju.

20. I tako dakle po rodovim a n jih o v ijem p o zn aće te ih .

21. N eće svaki koji m i govori: G ospode! G ospode! ući u carstvo nebesko; no koji čini po volji oca m ojea koji je na nebesima.

22. M nogi će reći m eni u onaj dan: G ospode!

Gospode! nijesmo li u ime tvoje prorokovali, i tvojijem im enom Đavole izgonili, i tvojijem im enom čudesa m noga tvorili?

23. I tada ću im ja kazati: nikad vas nijesam znao; idite od m ene koji činite bezakonje.

24 . S v ak i d ak le k o ji slu ša o v e m o je riječi i izv ršu je ih , kazaću da je kao m udar čovjek koji sazida kuću svoju na kamenu:

25. I udari dažd, i doĐoše vode, i dunuše vjetrovi, i napadoše na kuću onu, i ne pade; jer bješe utvrĐena na kamenu.

26. A svaki koji slu ša o v e m o je riječi a n e izv ršu je ih , on će biti kao čovjek lud koji sazida kuću svoju na pijesku:

27. I udari dažd, i doĐoše vode, i dunuše vjetrovi, i udariše u kuću onu, i pade, i raspade se strašno.

28. I kad svrši Isus riječi ove, divljaše se narod nauci njegovoj.

29. Jer ih ućaše kao onaj koji vlast im a, a ne kao književnici.

Glava 8

1. A kad siĐe s gore, za njim iĐaše naroda m nogo.
2. I gle, čovjek gubav doĐe i klanjaše m u se govoreći: G ospode! ako hoćeš, m ožeš m e očistiti.
3. I pruživši ruku Isus, dohvati ga se govoreći: H oću, očisti se. I odm ah očisti se od gube.
4. I reče m u Isus: G ledaj, nikom u ne kazuj, nego idi i pokaži se svešteniku, i prinesi dar koji je zapovjedio M ojsije radi svjedočanstva njim a.
5. A kad uĐe u K apernaum , pristupi k njemu kapetan m oleći ga
6. I govoreći: G ospode! sluga m oj leži dom a uzet, i m uči se vrlo.
7. A Isus reče m u: Ja ću doći i iscijeliću ga.
8. I kapetan odgovori i reče: G ospode! nijesam dostojan da pod krov m oj uĐeš; nego sam o reci riječ, i ozdraviće sluga moj.
9. Jer i ja sam čovjek pod vlasti, i im am pod sobom vojnike, pa reče jednom e: idi, i ide; i drugom e: doĐi, i doĐe; i služi svojem u: učini to, i učini.
10. A kad ču Isus, udivi se i reče onim a što idu za njim : Z aista vam kažem : ni u Izrailju tolike vjere ne naĐoh.
11. I to vam kažem da će m nogi od istoka i zapada doći i sješće za trpezu s A vram om i Isakom , i Jakovom u carstvu nebeskome: 12. A sinovi carstva izgnaće se u tam u najkrajnju; ondje će biti plač i škrgut zuba.
13. A kapetanu reče Isu s: Idi, i kako si vjerovao neka ti bude. I ozdravi sluga njegov u taj čas.
14. I došavši Isus u dom P etrov vidje taštu njegovu gdje leži i groznica je trese.
15. I prihvati je za ruku, i pusti je groznica, i usta, i služaše m u.
16. A u večer dovedoše k n jemu bijesnijeh mnogo, i izгна duhove riječju, i sve bolesnike iscijeli: 17. D a se zbude što je kazao Isaija prorok govoreći: O n nem oči naše uze, i bolesti ponese.
18. A kad vidje Isus mnogo naroda oko sebe, zapovjedi učenicim a svojijem da idu na onu stranu.
19. I pristupivši jedan književnik reče m u: U čitelju! ja idem za tobom kudgod ti poĐeš.

20. R eče njem u Isus: L isice im aju jam e i ptice nebeske gnijezda; a sin čovječij nem a gdje glave zakloniti.

21. A drugi od učenika njegovijeh reče m u: G ospode! dopusti mi najprije da idem da ukopam oca svojega.

22. A Isus reče njem u: H ajde za m nom , a ostavi neka mrtvi ukopavaju svoje mrtvace.

23. I kad uĐe u laĐu, za njim uĐoše učenici njegovi.

24. I gle, oluja v elik a p o stad e n a m o ru d a se laĐ a p o k ri valovim a; _ a on spavaše.

25. I prikupivši se učenici njegovi probudiše ga govoreći: G ospode! izbavi nas, izgibosm o.

26. I reče im : Z a što ste strašljivi, m alovjerni? T ada ustavši zaprijeti vjetrovim a i m oru, i postade tišina velika.

27. A ljudi čudiše se govoreći: K o je ovaj da ga slušaju i vjetrovi i m ore?

28. A kad doĐe na onu stranu u zem lju G ergesinsku, sretoše ga dva bijesna, koji izlaze iz grobova, tako zla da ne m ogaše niko proći putem onijem .

29. I gle, p o v ik aše: što je teb i d o n as, Isu se, sin e B ožij? zar si došao am o prije vrem ena da m učiš nas?

30. A daleko od njih pasijaše veliki krd svinja.

31. I Đavoli m oljahu ga govoreći: A ko nas izgoniš, pošlji nas da idem o u krd svinja.

32. I reče im : Idite. I oni izišavši otidoše u svinje. I gle, navali sav krd s brijega u m ore, i potopiše se u vodi.

33. A svinjari pobjegoše; i došavši u grad kazaše sve, i za bijesne.

34. I gle, sav grad iziĐe na susret Isusu; i vidjevši ga m oliše da bi otišao iz njihovoga kraja.

Glava 9

1. I ušavši u lađu prijeĐe i doĐe u svoj grad.
2. I gle, donesoše m u zeta koji ležaše na odru. I vidjevši Isus vjeru njihovu reče uzetom e: N e boj se, sinko, opraštaju ti se grijesi tvoji.
3. I gle, neki od književnika rekoše u sebi: O vaj hul na Boga.
4. I videći Isus pom isli njihove reče: Z a što zlo m islite u srcima svojijem?
5. Jer šta je lakše reći: opraštaju ti se grijesi; ili reći: ustani i hodi?
6. A li da znate da vlast im a sin čovječij na zem lji opraštati grijehe (tada reče uzetom e): ustani, uzmi svoj odar i idi doma.
7. I ustavši otide dom a.
8. A ljudi videći čudiše se, i hvališe B oga, koji je dao vlast takovu ljudima.
9. I odlazeći Isus odande vidje čovjeka gdje sjedi na carini, po im enu M ateja, i reče m u: H ajde za m nom . I ustav ši o tid e za n jim .
10. I kad jeĐaše u kući, gle, m nogi carinici i grješnici doĐoše i jeĐahu s Isusom i s učenicim a njegovijem .
11. I vidjevši to fariseji govorahu učenicim a njegovijem : Z a što s carinim a i grješnicim a učitelj vaš jede i pije?
12. A Isu s ču v ši to reče im : N e treb aju zd rav i ljek ara nego bolesni.
13. N ego idite i naučite se šta znači: m ilosti hoću, a ne priloga. Jer ja nijesam došao da zovem pravednike no grješnike na pokajanje.
14. T ada pristupiše k njem u učenici Jovanovi govoreći: Z a što m i i fariseji postim o m nogo, a učenici tvoji ne poste?
15. A Isus reče im : E da li m ogu svatovi plakati dok je s njim a ženik? N ego će doći vrijeme kad će se oteti od njih ženik, i onda će postiti.
16. Jer niko ne m eće nove zakrpe na staru haljinu; jer će zakrpa odadrijeti od haljine, i gora će rupa biti.
17. N iti se ljeva vino novo u m jehove stare; inače mjehovi prodru se i vino se prolije, i mjehovi propadnu. Nego se ljeva vino novo u mjehove nove, i oboje se sačuva.
18. D ok on tako govoraše njim a, gle, knez nekakav doĐe i klanjaše m u se govoreći: K í m oja sad um rije; nego doĐi i m etni na nju ruku svoju, i oživljeće.

19. I ustavši Isus za njim poĐe i učenici njegovi.
20. I gle, žena koja je dvanaest godina bolovala od tečenja krvi pristupi sastrag i dohvati mu se skuta od haljine njegove.
21. Jer govoraše u sebi: S am o ako se dotaknem haljine njegove, ozdraviću.
22. A Isus obazrevši se i vidjevši je reče: N e boj se, kćeri; vjera tvoja pom ogra ti je. I ozdravi žena od toga časa.
23. I došavši Isus u dom knežev i vidjevši svirače i ljude zabunjene
24. R eče im : O dstupite, jer djevojka nije um rla, nego spava. I podsmijevahu mu se.
25. A kad istjera ljude, uĐe, i uhvati je za ruku, i usta djevojka.
26. I otide glas ovaj po svoj zemlji onoj.
27. A kad je Isus o d lazio o d an d e, za n jim iĐ ah u d v a slijepca vičući i govoreći: P om iluj nas, sine D avidov!
28. A kad doĐe u kuću, pristupiše k njem u slijepci, i reče im Isus: V jerujete li da ja m ogu to učiniti? A oni m u rekoše: D a, G ospode.
29. Tada dohvati se očiju n jih o v ijeh g o v o reći: P o v jeri vašoj neka vam bude.
30. I otvoriše im se oči. I zaprijeti im Isus govoreći: Gledajte da niko ne dozna.
31. A oni izišavši razglasiše ga po svoj zem lji onoj.
32. K ad oni pak iziĐu, gle, dovedoše k njem u čovjeka nijema i bijesna.
33. I pošto izгна Đavola, progovori nijem i. I divljaše se narod govoreći: N igda se toga nije vidjelo u Izrailju.
34. A fariseji govorahu: P om oču kneza Đavolskog izgoni Đavole.
35. I prohoĐaše Isus po svijem gradovim a i selim a učeći po zbornicam a njihovijem i propovijedajući jevanĐelije o carstvu, i iscjeljujući svaku bolest i svaku nem oć po ljudim a.
36. A gledajući ljude sažali m u se, jer bijahu sm eteni i rasijani kao ovce bez pastira.
37. T ada reče učenicim a svojijem : žetve je m nogo, a poslenika malo.
38. M olite se dakle gospodaru od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju.

Glava 10

1. I dozvavši svojijeh dvanaest učenika dade im vlast nad duhovim a nečistijem da ih izgone, i da iscjeljuju od svake bolesti i svake nem oći.

2. A dvanaest apostola imena su ova: prvi Simon, koji se zove Petar, i Andrija brat njegov; Jakov Zavedejev, i Jovan brat njegov; 3. Filip, i Vartolomije; Toma, i Matej carinik; Jakov Alfejev, i Levej, prozvani Tadija; 4. Simon Kananit, i Juda Iskariotski, koji ga i predade.

5. O vijeh dvanaest posla Isus i zapovjedi im govoreći: N a put neznabožaca ne idite, i u grad S am arjanski ne ulazite;

6. Nego idite k izgubljenijem ovcama doma Izrailjeva.

7. A hodeći propovijedajte i kazujte da se približilo carstvo nebesko.

8. B olesne iscjeljujte, gubave čistite, m rtve dižite, Đavole izgonite! za badava ste dobili, za badava i dajite.

9. Ne nosite zlata ni srebra ni mjedi u pojasima svojijem,

10. N i torbe na put, ni dvije haljine ni obuće ni štapa; jer je poslanik dostojan svoga djela.

11. A kad u koji grad ili selo uĐete, ispitajte ko je u njem u dostojan, i ondje ostanite dok ne iziĐete.

12. A ulazeći u kuću nazovite joj : m ir kući ovoj.

13. I ako bude kuća dostojna, doći će m ir vaš na nju; a ako li ne bude do sto jn a, m ir će se v aš k v am a v ratiti.

14. A ako vas ko ne prim i niti posluš a riječi vašijeh, izlazeći iz kuće ili iz grada onoga otresite prah s nogu svojijeh.

15. Z aisto vam kažem : lakše će biti zem lji S odom skoj i G om orskoj u dan strašnoga suda nego li gradu onome

16. E to, ja vas šaljem kao ovce m eĐu vukove; budite dakle mudri kao zmije i bezazleni kao golubovi.

17. A čuvajte se od ljudi; jer će vas oni predati sudovim a, i po zbornicam a svojijem biće vas.

18. I pred vlastelje i careve vodiće vas m ene radi za svjedočanstvo njim a i neznabošcim a.

19. A kad vas predadu, ne brinite se kako ćete ili šta ćete govoriti; jer će vam se u onaj čas dati šta ćete kazati.

20. Jer vi nećete govoriti, nego D uh oca vašega govoriće iz vas.

21. A predaće brat brata n a sm rt i otac sina; i ustaće djeca na roditelje i pobiće ih.

22. I svi će m rziti na vas im ena m ojega radi; ali koji pretrpi do kraja blago njemu.

23. A kad vas potjeraju u jednom gradu, bježite u drugi. Jer vam kažem zaista: nećete obići gradova Izrailjev ijeh d o k d o Ā e sin čo v ječij.

24. N em a učenika nad učitelja svojega ni sluge nad gospodara svojega.

25. D osta je učeniku da bude kao učitelj njegov i služi kao gospodar njegov. K ad su dom aćina nazvali V eelzevulom , a kam o li dom aće njegove?

26. Ne bojte ih se d ak le; jer n em a n išta sak riv en o što se neće otkriti, ni tajno što se neće doznati.

27. što vam govorim u tam i, kazujte na vidiku; i što vam se šapće na uši, propovijedajte s krovova.

28. I ne bojte se onijeh koji ubijaju tijelo a duše ne mogu ubiti; n eg o se b o jte o n o g a k o j i m o že i d u šu i tijelo pogubiti u paklu.

29. Ne prodaju li se dva vrapca za jedan dinar? pa ni jedan od njih ne m ože pasti na zem lju bez oca vašega.

30. A vama je i kosa na glavi sva izbrojena.

31. Ne bojte se dakle; vi ste bolji od mnogo vrabaca.

32. A koji god prizna m ene pred ljudim a, priznaću i ja njega pred ocem svojijem koji je na nebesima.

33. A ko se odreče m ene pred ljudim a, odreći ću se i ja njega pred ocem svojijem koji je na nebesima.

34. N e m islite da sam ja došao da donesem m ir na zem lju; nijesam došao da donese m ir nego m ač.

35. Jer sam došao da rastavim čovjeka od oca njegova i kćer od m atere njezine i snahu od svekrve njezine; 36. I neprijatelji čovjeku postaće dom ašnji njego vi.

37. K oji ljubi oca ili m ater većm a nego m ene, nije m ene dostojan; i koji ljubi sina ili kćer većm a nego mene, nije mene dostojan.

38. I koji ne uzm e krsta svojega i ne poĀe za m nom , nije mene dostojan.

39. K oji čuva dušu svoju, izgubiće je; a koji izgubi dušu svoju m ene radi, naći će je.

40. Koji vas prima, mene prima; a koji prima mene, prima onoga koji me je poslao.

41. K oji prim a proroka u im e proročko, platu proročku prim iće; a koji prim a pravednika u im e pravedničko, platu pravedničku prim iće.

42. I ako ko napoji jednoga od ovijeh malijeh samo čašom studene vode u im e učeničko, zaista vam kažem neće m u plata propasti.

Glava 11

1. I kad svrši Isus zapovijesti dvanaestorici učenika svojijeh, otide odande dalje da uči i da propovijeda po gradovima njihovijem.

2. A Jovan čuvši u tamnici djela Heristova posla dvojicu učenika svojijeh.

3. I reče mu: Jesi li ti onaj što će doći, ili drugoga da čekam o?

4. A Isus odgovarajući reče im: Idite i kažite Jovanu što čujete i vidite: 5. Slijepi progledaju i hromi i hode, gluhi čuju, mrtni ustaju i siromasnim a propovijeda se jevanđelije.

6. I blago onome koji se ne sablazni o mene.

7. A kad ovi otidoše, poče Isus ljudima a govoriti o Jovanu: šta ste izišli u pustinji da vidite? Trsku, koju ljuja vjetar?

8. Ili šta ste izišli da vidite? čovjeka u meke haljine obučena? E to, koji meke haljine nose po carskijem su dvorovima.

9. Ili šta ste izišli da vidite? Proroka? Da, ja vam kažem, i više od proroka.

10. Jer je ovo onaj za koga je pisano: eto, ja šaljem anđela svojega pred licem tvojijem, koji će pripremiti put tvoj pred tobom.

11. Zato vam kažem: ni jedan izmehdu rođenijeh od žena nije izišao veći od Jovana krstitelja; a najmanji u carstvu nebeskom e veći je od njega.

12. A od vremena Jovana krstitelja do sad carstvo nebesko na silu se uzima, i siledžije dobijaju ga.

13. Jer su svi proroci i zakon proricali do Jovana.

14. I ako hoćete vjerovati, on je oluja što će doći.

15. Koji ima uši da čuje neka čuje.

16. A li kakav ću kazati da je ovaj rod? On je kao djeca koja sjede po ulicama i viču svojijem drugovima a 17. I govore: sviramo vam, i ne igrate; žalimo vam se, i ne jaukaste.

18. Jer Jovan dođe, koji ni jede ni pije, a oni kažu: Đavo je u njemu.

19. Dođe sin čovječij, koji i jede i pije, a oni kažu: gle čovjeka izjelice i pijanice, druga carinim a i grješnicim a. I opravdaše prema udrost djece njezina.

20. Tada poče Isus vikati na gradove u kojim a su se dogodila najveća čudesa njegova, pa se nijesu pokajali.

21. T eško tebi, H orazine! teško tebi, V itsaido! Jer da su u T iru i S idonu bila čudesa koja su bila u vam a, davno bi se u vreći i u pepelu pokajali.

22. A li vam kažem : T iru i S idonu lakše će biti u dan strašnoga suda nego vam a.

23. I ti, Kapernaume! koji si se do nebesa podigao do pakla ćeš propasti: jer da su u S odom u bila čudesa što su u tebi bila, ostao bi do današnjeg dana.

24. A li vam kažem da će zem lji S odom skoj lakše biti u dan strašnoga suda nego tebi.

25. u to vrijeme odgovori Isus, i reče: H valim te, oče, G ospode neba i zem lje, što si ovo sakrio od premudrijih i razumnijeh a kazao si prostima.

26. D a, oče, jer je tako bila volja tvoja.

27. Sve je meni predao otac moj, i niko ne zna sina do otac; niti oca ko zna do sin i ako kom e sin hoće kazati.

28. Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja ću vas odm oriti.

29. U zm ite jaram m oj na sebe, i naučite se od m ene; jer sam ja krotak i sm jeran u srcu, i naći ćete pokoj dušam a svojijem , 30. Jer je jaram moj blag, i breme je moje lako.

Glava 12

1. U to vrijeme iĐaše Isus u subotu kroz usjeve: a učenici njegovi ogladniješe, i počeoše trgati klasje, i jesti.

2. A fariseji vidjevši to rekoše mu: Gle, učenici tvoji čine što ne valja činiti u subotu.

3. A on reče im: Nijeste li čitali što učini David kad ogladnje, on i koji bijahu s njim?

4. Kako uĐe u kuću B ožiju, i hljebove postavljene pojede, kojijeh nije valjao jesti njemu ni oim a što su bili s njim, nego sam ijem sveštenicima?

5. Ili nijeste čitali u zakonu kako u subotu sveštenici u crkvi subotu pogane, pa nijesu krivi?

6. A ja vam kažem da je ovdje onaj koji je veći od crkve.

7. Kad biste pak znali šta je to: milosti hoću a ne priloga, nikad ne biste osuĐivali pravijeh; 8. Jer je gospodar i od subote sin čovječij.

9. I otišavši odande doĐe u zbornicu njihovu.

10. I gle, čovjek bijaše tu s rukom suhom; i zapitaše ga govoreći: Valja li u subotu liječiti? da bi ga okrivili.

11. A on reče im: Koji je među vama čovjek koji ima ovcu jednu pa ako ona u subotu upadne u jamu neće je uzeti i izvaditi?

12. A koliko li je čovjek pretežniji od ovce? Dakle valja u subotu dobro činiti.

13. Tada reče čovjeku: Pruži ruku svoju. I pruži. I postade zdrava kao i druga.

14. A fariseji izišavši načiniše vijeću o njemu kako bi ga pogubili. No Isus doznavši to ukloni se odande.

15. I za njim idošo ljudi mnogom nogom, i iscijeli ih sve.

16. I zaprijeti im da ga ne razglašuju: 17. Da se zbude što je kazao Isaija prorok govoreći: 18. Gle, sluga moj, koga sam izabrao; ljubazni moj, koji je po volji duše moje: metnuću duh svoj na njega, i sud neznabošcima javiće.

19. Neće se svaĐati ni vikati, niti će čuti ko po rasputicama glasa njegova.

20. Trske stučene neće prelomiti, i svještila zapaljena neće ugaziti dok pravda ne održi pobjede.

21. I u ime njegovo uzdaće se narodi.

22. Tada dovedoše k njemu u bijesna koji bješe nijem i slijep; i iscijeli ga da nijesi i slije i stade govoriti i gledati.

23. I divljahu se svi ljudi govoreći: Nije li ovo Hristos, sin Davidov?

24. A fariseji čuvši to rekoše: O vaj drukčije ne izgoni Đavola do pom oću Veezevula kneza Đavolskoga.

25. A Isus znajući misli njihove, reče im: Svakako carstvo koje se razdijeli samo po sebi, opustjeće; i svaki grad ili dom koji se razdijeli samo po sebi, propašće.

26. I ako sotona sotonu izgoni, samo po sebi razdijelio se; kako će dakle postati carstvo njegovo?

27. I ako ja pom oću Veezevula izgonim Đavole, sinovi vaši čijom pom oću izgone? Za to će vam oni biti sudije.

28. A ako li ja Duhom Boga ožijim izgonim Đavole, dakle je došlo k vam a carstvo nebesko.

29. Ili kako može ko ući u kuću jakoga i pokućstvo njegovo oteti, ako najprije ne sveže jakoga? i onda će kuću njegovu oplijeniti.

30. Koji nije sa mnom, protiv mene je; i koji ne sabira sa mnom, prosipa.

31. Za to vam kažem: svaki grijeh i hula oprostiće se ljudima; a na Duh svetoga hula neće se oprostiti ljudima.

32. I ako ko reče riječ na sina čovječijega, oprostiće mu se; a koji reče na Duh svetoga, neće mu se oprostiti ni na ovome svijetu ni na onome.

33. Ili usadite drvo dobro, i rod njegov biće dobar; ili usadite drvo zlo, i rod njegov zao biće; jer se po rodu drvo poznaje.

34. Prodi aspidini! kako možete dobro govoriti, kad ste zli? jer usta govore od suviška srca.

35. Dobar čovjek iz dobre klijeti iznosi dobro; a zao čovjek iz zle klijeti iznosi zlo.

36. A ja vam kažem da će za svaku praznu riječ koju reku ljudi dati odgovor u dan strašnoga suda.

37. Jer ćeš se svojijem riječim opravdati, i svojijem ćeš se riječim a osuditi.

38. Tada odgovorio riješe nek i od književnika i fariseja govoreći: učitelju! mi bi radi od tebe znak vidjeti.

39. A on odgovarajući reče im: Rod zli i preljubotvorni traži znak; i neće mu se dati znak osim znaka Jone proroka.

40. Jer kao što je Jona bio u truhu kitovom tri dana i tri noći: tako će biti i sin čovječij u srcu zem lje tri dana i tri noći.

41. N inevljani izaći će na sud s rodom ovijem , i osudiće ga; jer se pokajaše Joninijem učenjem : a gle, ovdje je veći od Jone.

42. C arica južna izići će na sud s rodom ovijem, i osudiće ga; jer ona dođe s kraja zem lje da sluša prem udrost S olom unovu: a gle, ovdje je veći od Solomuna.

43. A kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, ide kroz bezvodna m jesta tražeći pokoja, i ne nađe ga.

44. O nda reče: da se vratim u dom svoj otku da sam izišao; i došavši nađe prazan, pom eten i ukrašen.

45. Tada otide i uzme sa sobom sedam drugijeh duhova gorijeh od sebe, i ušavši žive ondje; i bude potonje gore čovjeku onom e od prvoga. T ako će biti i ovome rodu zlome.

46. D ok on još govoraše k ljudima, gle, mati njegova i braća njegova stajahu na polju i čekahu da govore s njime.

47. I neko m u reče: E vo m ati tvoja i braća tvoja stoje na polju, radi su da govore s tobom.

48. A on odgovori i reče onom e što m u kaza: K o je m ati m oja, i ko su braća m oja?

49. I pruživši ruku svoju na učenike svoje reče: E to m ati m oja i braća m oja. Jer ko izvršuje volju oca mojega koji je na nebesima, onaj je brat moj i sestra i mati.

Glava 13

1. I onaj dan izišavši Isus iz kuće sjeĐaše kod m ora.
2. I sabraše se oko njega ljudi m nogi, tako da m ora ući u laĐu i sjesti; a narod sav stajaše po brijegu.
3. I onim kaziva m nogo u pričam a govoreći: G le, iziĐe sijač da sije.
4. I kad sijaše, jedna zrna padoše u kraj puta, i doĐoše ptice i pozobaše ih; 5. A druga padoše na kam enita m jesta, gdje ne bijaše m nogo zem lje, i odm ah iznikoše; jer ne bijaše u dubinu zemlje.
6. I kad obasja sunce, povenuš, i budući da nem ahu žila, posahnuše.
7. A druga padoše u trnje, i naraste trnje, i podavi ih.
8. A druga padoše na zem lju dob ru, i donošahu rod jedno po sto, a jedno po šest, a jedno po trideset.
9. K o im a uši da čuje neka čuje.
10. I pristupivši učenici rekoše m u: Z a što im govoriš u pričam a?
11. A on odgovarajući reče im : V am a je dano da znate tajne carstva nebeskoga, a njima nije dano.
12. Jer ko im a, daće m u se, i preteći će m u; a koji nem a, uzeće m u se i ono što im a.
13. Z a to im govorim u pričam a, jer gledajući ne vide, i čujući ne čuju niti razu m iju.
14. I zbiva se na njim a proročanstvo Isaijno, koje govori: ušim a ćete čuti, i nećete razum jeti; i očim a ćete gledati, i nećete vidjeti.
15. Jer je odrvenilo srce ovijeh ljudi, i ušim a teško čuju, i oči su svoje zatvorili da kako ne vide očim a, i ušim a ne čuju, i srce ne razum iju, i ne obrate se da ih iscijelim.
16. A blag o v ašijem o čim a što v id e, i u šim a v ašijem što čuju.
17. Jer vam kaže zaista da su m nogi proroci i pravednici željeli vidjeti što vi vidite, i ne vidješe; i čuti što vi čujete, i ne čuše.
18. V i pak čujte priču o sijaču: 19. S vakom e koji sluša riječ o carstvu i ne razumije, dolazi nečastivi i krade posijano u srcu njegovom : to je oko puta posijano.
20. A na kam enu posijano to je koji sluša riječ i odmah s radosti primi je, 21. Ali nema korijena u sebi, nego je nepostojan, pa kad bude do nevolje ili ga potjeraju riječi radi, odm ah udari na trag.

22. A posijano u trnju to je koji sluša riječ, no briga ovoga svijeta i prijevara bogastva zaguše riječ, i bez roda ostanu.

23. A posijano na dobroj zemlji to je koji sluša riječ i razumije, koji dakle i rod rađa, i donosi jedan po sto, a jedan po šeset, a jedan po trideset.

24. D rugu priču kaza im govoreći: Carstvo je nebesko kao čovjek koji posija dobro sjeme u polju svojem u, 25. A kad ljudi pospaše, dođe njegov neprijatelj i posija kukolj po pšenici, pa otide.

26. A kad niče usjev i rod donese, onda se pokaza kukolj.

27. Tada dođe sluga domaćinove i rekoše mu: Gospodaru! nijesi li ti dobro sjeme sijao na svojoj njivi? Otkuda dakle kukolj?

28. A on reče im: neprijatelj čovjek to učini. A sluga rekoše mu: hoćeš li dakle da idem odati ga počupam o?

29. A on reče: ne; da ne bi čupajući kukolj počupali zajedno s njime pšenicu.

30. O stavite neka raste oboje zajedno do žetve; i u vrijeme žetve reći ću: saberite najprije kukolj, i svežite ga u snoplje da ga sažem; a pšenicu svezite u žitnicu moju.

31. D rugu priču kaza im govoreći: Carstvo je nebesko kao zrno gorušično koje uzme čovjek i posije na njivi svojoj,

32. Koje je istina najmanje od svijeta sjemena ali kad uzraste, vjere je odati svoga protivca, i budući odavice nebeske dolaze, i sjedaju na njegovijem granama.

33. D rugu priču kaza im: Carstvo je nebesko kao kvasac koji uzme žena i metne u tri kopanje brašna dok sve ne uskisne.

34. Sve ovo u pričam a govori Isus ljudima, i bez priče ništa ne govoraše im: 35. D a se zbude što je rekao prorok govoreći: Otvoricu u pričam a usta svoja, kazaću sakriveno od postanja svijeta.

36. Tada ostavi Isus ljude, u dođe u kuću. I pristupiše k njemu učenici njegovi govoreći: Kazi nam priču o kukolju na njivi.

37. A on odgovarajući reče im: Koji sjeme dobro sjeme ono je sin čovječij; 38. A njiva je svijet; a dobro sjeme sinovi su carstva, a kukolj sinovi su zla; 39. A neprijatelj koji ga je posijao, jest Đavo; a žetva je posljedak ovo ga vijeka; a žeteoci su anđeli.

40. Kako što se dakle kukolj sabira, i ognjem sažije, tako će biti na posljedku ovoga vijeka.

41. P oslaće sin čovječij anĐele svoje, i sabraće iz carstva njegova sve sablazni i koji čine bezakonje, 42. I baciće ih u peć o gnjenu: ondje će biti plač i škrgut zuba.

43. T ada će se pravednici zasjati kao sunce u carstvu oca svojega. K o im a uši da čuje neka čuje.

44. Još je carstvo nebesko kao blago sakriveno u polju, koje našavši čovjek sakri i od radosti za to otide i sve što ima, prodade i kupi polje ono.

45. Još je carstvo nebesko kao čovjek trgovac koji traži dobra bisera, 46. P a kad naĐe jedno m nogocjeno zrno bisera, otide i prodade sve što im aše i kupi ga.

47. Još je carstvo nebesko kao m reža koja se baci u more i zagradi od svake ruke ribe; 48. K oja kad se napuni, izvukoše je na kraj, i sjedavši, izbraše dobre u sudove, a zle baciše na polje.

49. T ako će biti na pošljetku vojska: izići će anĐeli i odlučiće zle od pravednijeh.

50. I baciće ih u peć ognjenu: ondje će biti plač i škrgut zuba.

51. R eče im Isus: R azum jeste li sve ovo? R ekoše m u: Da, Gospode.

52. A on im reče: Z a to je svaki književnik koji se naučio carstvu nebeskom e kao dom aćin koji iznosi iz klijeti svoje novo i staro.

53. I kad svrši Isus priče ove, otide odande.

54. I došavši na postojbinu svoju, učaše ih po zbornicama njihovijem tako da mu se divljahu, i govorahu: O tkud ovom e premudrost ova i m oći?

55. Nije li ovo drvodjeljin sin? ne zove li se mati njegova M arija, i b raća n jeg o v a Jak o v , i Jo sija, i Simon, i Juda?

56. I sestre njegove nijesu li sve kod nas? Otkud njemu ovo sve?

57. I sablažnjavahu se o njega. A Isus reče im : N em a proroka bez časti osim na postojbini svojoj i u dom u svojemu.

58. I ne stvori o n d je ču d esa m n o g ijeh za n ev jerstv o njihovo.

Glava 14

1. U to vrijeme dođe glas do Iroda četverovlasnika o Isusu:
2. I reče slugama a svojijem : T o je Jovan krstitelj; on ustade iz mrtvih, i za to čini čudesa.
3. Jer Irod uhvati Jovana, sveza ga i baci u tamnicu Irodijade radi žene Filipa brata svojega.
4. Jer mu govoraše Jovan: N e m ožeš ti nje imati.
5. I šćaše da ga ubije, ali se poboja naroda; jer ga držahu za proroka.
6. A kad bijaše dan rođenja Irodova, igra kći Irodijadina pred njima i ugodi Irodu.
7. Z a to i s kletvom obreče joj dati štagod zaište.
8. A ona naučena od matera svoje: D aj mi, reče, ovdje na krugu glavu Jovana krstitelja.
9. I zabrinu se car; ali kletve radi i onijeh koji se goščahu s njim , zapovjedi joj dati.
10. I posla te po sjek o še Jovan a u tamnici.
11. I donesoše glavu njegovu na krugu, i dadoše djevojci, i odnese je materi svojoj.
12. I došavši učenici njegovi, uzeše tijelo njegovo i ukopaše ga; i dođoše Isusu te javiše.
13. I čuvši Isus, otide odande u lađu u pustom jesto na sam o. A kad to čuše ljudi, idoše za njim pješice iz gradova.
14. I izišavši Isus vidje mnogi narod, i sažali mu se za njih, i iscijeli bolesnike njihove.
15. A pred večer pristupiše k njemu učenici njegovi, govoreći: Ovdje je pustom jesto, a dockan je več; otpusti narod neka ide u sela da kupi sebi hrane.
16. A Isus reče im : N e treba da idu; podajte im vi neka jedu.
17. A oni rekoše mu: N em amo ovdje do samo pet hljebova i dvije ribe.
18. A on reče: D onesite mi ih ovamo.
19. I zapovjedi narodu da posjedaju po travi; pa uze onijeh pet hljebova i dvije ribe, i pogledavši na nebo blagoslovi, i prelomivši dade učenicima a svojijem , a učenici narodu.

20. I jedošē svi, i nasitiše se, i nakupiše kom ada što preteče dvanaest kotarica punijeh.

21. A onijeh što su jeli bješe ljudi oko pet hiljada, osim žena i djece.

22. I odm ah natjera Isus učenike svoje da uđu u lađu i naprijed da idu na onu stranu dok se otpusti narod.

23. I otpustivši narod, pope se na goru sam da se m oli Bogu. I u večē bijaše on d je sam .

24. A lađa bješe nasred m ora u nevolji od valova, jer bijaše protivan vjetar.

25. A u četvrtu stražu noći otide k njim a Isus idući po moru.

26. I vidjevši ga učenici po m oru gdje ide, poplašišē se govoreći: To je utvara; i od straha povikaše.

27. A Isus odm ah reče im govoreći : Ne bojte se; ja sam , ne plašite se.

28. A Petar odgovarajući reče: Gospode! ako si ti, reci m i da dođem k tebi po vodi.

29. A on reče: H odi. I izišavši iz lađe Petar iĐaše po vodi da dođe k Isusu.

30. No vidēci vjetar v elik i u plaši se, i počevši se to p iti, povika govoreći: Gospode, pom agaj!

31. I odm ah Isus pruživši ruku uhvati Petra, i rekne m u: Malovjerni! za što se posumnja?

32. I kad uđošē u lađu, presta vjetar.

33. A koji bijahu u lađi pristupiše i pokloniše m u se govoreći: V a istinu ti si sin B ožij.

34. I prešavši dođošē u zem lju Genisaretsku.

35. I poznavši ga ljudi iz onoga m jesta, poslaše po svoj onoj okolini, i donesoše k njem u sve bolesnike.

36. I moljahu ga da se samo dotaknu skuta od njegove :aljine; i koji se dotakoše, ozdraviše.

Glava 15

1. Tada pristupiše k Isusu književnici i fariseji od Jerusalim a govoreći: 2. Za što učenici tvoji prestupaju običaje starijih? jer ne umivaju ruku svojijeh kad hljeb jedu.

3. A on odgovarajući rekne im : Za što i vi prestupate zapovijest B ožiju za običaje svoje?

4. Jer Bog zapovijeda govoreći: poštuj oca i mater; koji opsuje oca ili mater smrću da umre.

5. A vi kažete: ako koji reče ocu ili materi: prilog je čim bih ti ja mogao pomoći.

6. Može i da ne poštuje oca svojega ili matere. I ukidoste zapovijest B ožiju za običaje svoje.

7. Licemjerni! dobro je za vas prorokovao Isaija govoreći:

8. O vi ljudi približavaju se k meni ustima svojijem , i usnam a poštuju me; a srce njihovo daleko stoji od mene.

9. No zaludu me poštuju učeći naukama i zapovijestima ljudskima.

10. I dozvavši ljude, reče im : Slušajte i razumijte.

11. Ne pogani čovjeka što ulazi u usta; nego što izlazi iz usta ono pogani čovjeka.

12. Tada pristupiše učenici njegovi i rekoše mu: Za naš li da fariseji čuvši tu riječ sablazniše se?

13. A on odgovarajući reče: Svakako drvo koje nije usadio otac moj nebeski, iskorijeniće se.

14. O stavite ih: oni su slijepi vođi slijepcima; a slijepac slijepca ako vodi; oba će u jamu pasti.

15. A Petar odgovorajući reče mu : Kaži nam pricu ovu.

16. A Isus reče: E da li ste i vi još nerazumni?

17. Zar još ne znate da sve što ulazi u usta u trbuh ide, i izbacuje se na polje?

18. A što izlazi iz usta od srca izlazi, i ono pogani čovjeka;

19. Jer od srca izlaze zle misli, ubistva, preljube, kurvarstva, krađe, lažna svjedočanstva, hule na Boga.

20. I ovo je što pogani čovjeka, a neumivenijem rukama jesti ne pogani čovjeka.

21. I izišavši odande Isus otide u krajeve Tirske i Sidonske.

22. I gle, žena H ananejka iziĐe iz onijeh krajeva, i povika k njem u govoreći: P om iluj m e G ospode sine D avidov! m oju kćer vrlo m uči Đavo.

23. A on joj ne odgovori riječi. I pristupivši učenici njegovi m oljahu ga govoreći: O tpusti je, kako više za nama.

24. A on odgovaraju ċi reče: Ja sam p o slan sam o k izgubljenijem ovcama doma Izrailjeva.

25. A ona pristupivši pokloni m u se govoreći: Gospode, pomoz mi!

26. A on odgovarajući reče: N ije dobro uzeti od djece hljeb i baciti psima.

27. A ona reče: D a, G ospode! ali i psi jedu od mrva što padaju s trpeze njihovijeh gospodara.

28. T ada odgovori Isus, i reče joj: O ženo! velika je vjera tvoja; neka ti bude kako hoćeš. I ozdravi kći njezina od onoga časa.

29. I otišavši Isus odande, doĐe k m oru G alilejskom , i popevši se na goru, sjede ondje.

30. I pristupiše k njem u ljudi m nogi koji im ahu sa sobom hromijeh, slijepijeh, nijemijeh, uzetijeh i drugijeh m nogijeh, i položiše ih k nogam a Isusovijem , i iscijeli ih.

31. T ako da se narod divljaše, videći nijem e gdje govore, uzete zdrave, hrome gdje idu, i slijepe gdje gledaju; i hvališe B oga Izrailjeva.

32. A Isus dozvavši učenike svoje, reče: žao m i je ovoga naroda, jer već tri dana stoje kod m ene i nem aju šta jesti; a nijesam ih rad otpustiti gladne da ne oslabe na putu.

33. I rekoše m u u čen ici n jeg o v i: O tk u d a n am u pustinji toliki hljeb da se nasiti toliki narod?

34. I rekne im Isus: Koliko hljebova imate? A oni rekoše: S edam , i m alo ribice.

35. I zapovjedi narodu da posjedaju po zemlji.

36. I uzevši onijeh sedam hljebova i ribe, i davši hvalu, prelom i, i dade učenicim a svojijem , a učenici narodu.

37. I jedoše svi, i nasitiše se; i nakupiše kom ada što preteče sedam kotarica punijeh.

38. A onijeh što su jeli bijaše četiri hiljade ljudi, osim žena i djece.

39. I otpustivši narod uĐe u laĐu, i doĐe u okoline Magdaske.

Glava 16

1. I pristupivši k njem u fariseji i sadukeji, i kušajući ga iskahu da im pokaže znak s neba.

2. A on odgovarajući reče im : u veče govorite: biće vedro; jer je nebo crveno.

3. I u jutro: danas će biti i vjetar, jer je nebo crveno i mutno. Licemjери! lice nebesko umijete poznavati, a znake vrem ena ne možete poznati?

4. Rod zli i kurvarski traži znak, i znak neće mu se dati osim znaka Jone proroka. I ostavivši ih otide.

5. I polazeći učenici njegovi na onu stranu zaboraviše uzeti hljeba.

6. A Isus reče im : čuvajte se kvasca farisejskoga i sadukejskog.

7. A oni im išljahu u sebi govoreći: To je što nijesm o hljeba uzeli.

8. A Isus razum jevši reče im : šta mislite u sebi, mislovnjerni, što hljeba nijeste uzeli?

9. Zar još ne razumijete niti pam tite pet hljebova na pet hiljada, i koliko kotarica nakupiste?

10. Ni sedam hljebova na četiri hiljade, i koliko kotarica nakupiste?

11. Kako ne razumijete da vam ne rekoх za hljebove da se čuvate kvasca farisejskoga i sadukejskog?

12. Tada razum ješe da ne reče kvasca hljebnoga da se čuvaju, nego nauke farisejske i sadukejske.

13. A kad dođe Isus u okolinećesarije Filipove, pitaše učenike svoje govoreći: Ko govore ljudi da je sin čovječij?

14. A oni rekoše: Jedni govore da si Jovan krstitelj, drugi da si Ilija, a drugi Jeremija, ili koji od proroka.

15. Reče im Isus: A vi šta mislite ko sam ja?

16. A Simon Petar odgovori i reče: Tis si Hristos, sin Boga živoga.

17. I odgovarajući Isus reče mu: Blago tebi, Simone sine Jonin! Jer tijelo i krv nijesu tebi to javili, nego otac moj koji je na nebesima.

18. A i ja tebi kažem : Tis si Petar, i na ovom e kamenu sazidaću crkvu svoju, i vrata paklena neće je nadvladati.

19. I daću ti ključeve od carstva nebeskoga: i što svežeš na zemlji biće sv ezano na nebesima; i što razdriješ na zemlji biće razdriješeno na nebesima.

20. Tada zaprijeti Isus učenicima a svojim da nikom ne kazuju da je on Hristos.

21. Odatada poče Isus kazivati učenicima a svojim da njemu uvalja ići u Jerusolim, i mnogo postradati od starješina i od glavara sveštenećkih i književnika, i da će ga ubiti, i treći dan da će ustati.

22. I uzevši ga Petar poče ga odvrćati govoreći: Bože saćuvaj! to neće biti od tebe.

23. A on se obrnuvši reče Petru: Idi od mene sotonu; ti si mi i sablazan; jer ne mi isliš što je Božije nego ljudsko.

24. Tada Isus reče učenicima a svojim : Ako ko hoće za mnom ići, neka se odreće sebe, i uzme krst svoj i ide za mnom.

25. Jer ko hoće svoju dušu da saćuva, izgubiće je; a ako ko izgubi život i dušu svoju, on će je.

26. Jer kakva je korist ćovjeku ako sav svijet dobije a duši svojoj naudi? ili kakav će otkup dati ćovjek za svoju dušu?

27. Jer će doći sin ćovječij u slavi oca svojega s anđelima a svojim, i tada će vratiti svakome po djelima njegovim.

28. Zato vam kaćem : imaju neki među ovim a što stoje ovdje koji neće okusiti smrti dok ne vide sina ćovječijega gdje ide u carstvu svojem.

Glava 17

1. I poslije šest dana uze Isus Petra i Jakova i Jovana brata njegova, i izvede ih na goru visoku same.

2. I preobrazi se pred njima, i zasja se lice njegovo kao sunce a haljine njegove postadoše bijele kao cvijet.

3. I gle, ukazaše im se Mojsije i Ilija, koji s njim govorahu.

4. A Petar odgovarajući reče Isusu: Gospode! dobro nam je ovdje biti; ako hoćeš da načinim o ovdje tri sjenice: tebi jednu, a Mojsiju jednu, a jednu Iliji.

5. Dok on još govoraše, gle, oblak sjajan zakloni ih, i gle, glas iz oblaka govoreći: Ovo je sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji; njega poslušajte.

6. I čuvši učenici padoše ničice, i uplašise se vrlo.

7. I pristupivši Isus dohvati ih se, i reče: ustanite, i ne bojte se.

8. A oni podignuvši oči svoje nikoga ne vidješe do Isusa sama.

9. I silazeći s gore zapovjedi im Isus govoreći: Nikom ne kazujte što ste vidjeli dok sin čovječij iz mrtvih ne ustane.

10. I zapitaše ga učenici njegovi govoreći: Zašto dakle književnici kažu da Ilija najprije treba da dođe?

11. A Isus odgovarajući reči im: Ilija će doći najprije i urediti sve.

12. A li vam kažem da je Ilija već došao, i ne poznate ga; nego učinite s njim što htjete: tako i sin čovječij treba da postrada od njih.

13. Tada razumješe učenici da im govori za Jovana krstitelja.

14. I kad dođoše k narodu, pristupi k njemu u čovjek klanjajući mu se 15. I govoreći: Gospode! pomiluj sina mog; jer on me ijeno bjesni i muči se vrlo; jer mu nogo puta pada u vatru, i mnogo puta u vodu.

16. I dovedoh ga učenicima a tvojim, i ne mogu ga iscijeliti.

17. A Isus odgovarajući reče: Oni su denerni i pokvareni! dokle ću biti s vama? dokle ću vas trpljeti?

Dovedite mi ga amo.

18. I zaprijeti mu Isus; i Đavo iziđe iz njega; i ozdravi mu oči od onoga časa.

19. Tada pristupiše učenici k Isusu i na samom rekoše mu: Zašto ga mi nemožemo izgnati?

20. A Isus reče im : Z a nevjerstvo vaše. Jer vam kažem zaista: ako im ate vjere koliko zrno gorušično, reći ćete gori ovoj: prijeĐi odavde tam o, i prijeći će, i ništa neće vam biti nem oguće.

21. A ovaj se rod izgoni samo molitvom i postom.

22. A kad su hodili po G alileji, reče im Isus: P redaće se sin čovječij u ruke ljudske; 23. I ubiće ga, i treći dan ustaće. I neveseli bijahu vrlo.

24. A kad doĐoše u K apernaum , pristupiše k P etru oni što kupe didrahm e, i rekoše: Z ar vaš u čitelj neće dati didrahme?

25. P etar reče: H oće. I kad uĐe u kuću, preteče ga Isus govoreći: šta m isliš S im one? C arevi zem aljski od koga uzim aju poreze i harače ili od svojijeh sinova ili od tuĐijeh?

26. R eče njem u P etar: O d tuĐijeh. R eče m u Isus.

D akle ne plaćaju sinovi.

27. Ali da ih ne sablaznimo, idi na more, i baci udicu, i koju prvu uhvatiš ribu, uzm i je; i kad joj otvoriš usta naći ćeš statir; uzm i ga te im podaj za m e i za se.

Glava 18

1. U taj čas pristupiše učenici k Isusu govoreći: ko je dakle najveći u carstvu nebeskom e?

2. I dozva Isus dijete, i postavi ga m eĐu njih, 3. I reče im : Z aista vam kaže, ako se ne povratite i ne budete kao djeca, nećete ući u carstvo nebesko.

4. K oji se dakle ponizi kao dijete ovo, onaj je najveći u carstvu nebeskome.

5. I koji primi takovo dijete u ime moje, mene prima.

6. A koji sablazni jednoga od ovijeh malijeh koji vjeruju mene, bolje bi mu bilo da se objesi kamen vodenični o vratu njegovu, i da potone u dubinu morsku.

7. T eško svijetu od sab lazni; jer je potrebno da doĐu sablazni; ali teško onom čovjeku kroz koga dolazi sablazan.

8. A ko li te ruka tvoja ili noga tvoja sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe: bolje ti je ući u život hrom u ili kljastu, nego li s dvije ruke i dvije noge da te bace u oganj vječni

9. I ako te oko tvoje sablažnjava, izvadi ga i baci od sebe: bolje ti je s jednijem okom u život ući, nego s dva oka da te bace u pakao ognjeni.

10. Gledajte da ne prezrete jednoga od malijeh ovijeh; jer vam kažem da anĐeli njihovi na nebesima jednako gledaju lice oca mojega nebeskoga.

11. Jer sin čovječij doĐe da iznaĐe i spase izgubljeno.

12. što vam se čini? K ad im a jedan čovjek sto ovaca pa zaĐe jedna od njih, ne ostavi li on devedeset i devet u planini, i ne ide da traži onu što je zašla?

13. I ako se dogodi da je naĐe, zaista vam kaže da se njoj više raduje nego onim a devedeset i devet što nijesu zašle.

14. T ako nije volja oca vašega nebeskoga da pogine jedan od ovijeh malijeh.

15. A ko li ti sagriješi brat tvoj, idi i pokaraj ga m eĐu sobom i njim sam ijem ; ako te posluša, dobio si brata svojega.

16. A ko li te ne posluša, uzm i sa sobom još jednoga ili dvojicu da sve riječi ostanu na ustim a dva ili tri svjedoka.

17. A ko li njih ne posluša, kaži crkvi; a ako li ne posluša m i crkve, da ti bude kao neznabožac i carinik.

18. Jer vam kažem zaista: štogod svežete na zem lji biće svezano na nebu, i štogod razdriješite na zem lji biće razdriješeno na nebu.

19. Još vam kažem zaista: ako se dva od vas slože na zem lji u čem u m u drago, za što se uzm ole, daće im otac moj koji je na nebesima.

20. Jer gdje su dva ili tri sabrani u ime moje ondje sam ja m eĐu njim a.

21. T ada pristupi k njem u P etar i reče: G ospode! koliko puta ako m i sagriješi brat m oj da m u oprostim ? do sedam puta?

22. R eče njemu Isus: Ne velim ti do sedam puta, nego do sedam puta sedamdeset.

23. Z a to je carstvo nebesko kao čovjek car koji nam isli da se proračuni sa svojijem slugam a.

24. I kad se poče računati, dovedoše m u jednoga dužnika od deset hiljada talanta.

25. I budući da nem aše čim platiti, zapovjedi gospodar njegov da ga prodadu, i ženu njegovu i djecu, i sve što ima; i da mu se plati.

26. N o sluga taj pade i klanjaše m u se govoreći: G ospodaru! pričekaj m e, i sve ću ti platiti.

27. A gospodaru se sažali za tijem slugom, pusti ga i dug oprost mu.

28. A kad iziĐe sluga taj, naĐe jednoga od svojijeh drugara koji m u je dužan sto groša i uhvativši ga davljaše govoreći: daj m i što si dužan.

29. P ade drugar njegov pred noge njegove i m oljaše ga govoreći: pričekaj m e, i sve ću ti platiti.

30. A on ne htje, nego ga odvede i baci u tamnicu dok ne plati duga.

31. V idjevši pak drugari njegovi taj dogaĐaj žao im bi vrlo, i otišavši kazaše gospodaru svojem u sav dogaĐaj.

32. T ada ga dozva gospodar njegov, i reče m u : zli slugo! sav dug onaj oprostih tebi, jer si me molio.

33. N ije li trebao da se i ti sm iluješ na svoga drugara, kao i ja na te što se sm ilovah?

34. I razgnjevi se gospodar njegov, i predade ga m učiteljim a dok ne plati sav dug svoj.

35. T ako će otac m oj nebeski učiniti vam a, ako ne oprostite svaki bratu svojemu od srca svojijeh.

Glava 19

1. I kad svrši Isus riječi ove, otide iz Galileje, i dođe u okoline Judejske preko Jordana.
2. I za njim idoše ljudi mnogi i iscijeli ih ondje.
3. I pristupiše k njemu u fariseji da ga kušaju, i rekoše mu: Može li čovjek pustiti ženu svoju za svaku krivicu?
4. A on odgovarajući reče im: Nijeste li čitali da je onaj koji je u početku stvorio čovjeka muža i ženu stvorio ih?
5. I reče: Za to ostaviće čovjek oca svojega i mater, i prilijepiće se k ženi svojoj, i biće dvoje jedno tijelo.
6. Tako ako nijesu više dvoje, nego jedno tijelo; a što je Bog sastavio čovjek da ne rastavlja.
7. Rekoše mu: Za što dakle Mojsije zapovijeda da se da knjiga raskusna, i da se pusti?
8. Reče im: Mojsije je vam dopustio po tvrdi vašeg srca puštati svoje žene; a iz početka nije bilo tako.
9. Nego ja vam kažem: ako ko pusti svoju ženu, osim za kurvarstvo, i oženi se drugom, čini preljubu; i koji uzme puštenicu čini preljubu.
10. Rekoše mu učenici njegovi: Ako je tako čovjeku sa ženom, nije se dobro ženiti.
11. A on reče im: Ne mogu svi primiti tih riječi do oni kojima je dano.
12. Jer ima uškopljenika koji su se tako rodili iz utrobe materine; a ima uškopljenika koje su ljudi uškopili; a ima uškopljenika koji su sami sebe uškopili carstva radi nebeskoga. Ko može primiti neka primiti.
13. Tako tada privedoše k njemu u djecu da im etne ruke na njih, i da se pomoli Bogu; a učenici zabranjivahu im.
14. A Isus reče im: Ostavite djecu, i ne zabranjujte im dolaziti k meni; jer je takovijeh carstvo nebesko.
15. I metnuvši na njih ruke otide odande.
16. I gle, neko pristupivši reče mu: učitelju blagi! kakovo ću dobro da učinim da imam život vječni?
17. A on reče mu: što me zoveš blagijem? Niko nije blag osim jednoga Boga. A ako želiš ući u život, drži zapovijesti.

18. R eče m u: K oje? A Isus reče: D a ne ubiješ; ne činiš preljube; ne ukradeš; ne svjedočiš lažno; 19. P oštuj oca i m ater: i ljubi bližnjega svoga kao samog sebe.

20. Reče m u m lad ić: S v e sam o v o saču v ao o d m ladosti svoje; šta m i još treba?

21. R eče m u Isus: A ko hoćeš savršen da budeš, idi prodaj sve što im aš i podaj sirom asim a; i im aćeš blago na nebu; pa hajde za mnom.

22. A kad ču m ladić riječ, otide žalostan; jer bijaše vrlo bogat.

23. A Isus reče učenicim a svojijem : Z aista vam kažem da je teško bogatom e ući u carstvo nebesko.

24. I još vam kažem : lakše je kam ili proći kroz iglene uši nego li bogatom e ući u carstvo B ožije.

25. A kad to čuše učenici, divljahu se vrlo govoreći: K o se dakle m ože spasti?

26. A Isus pogledavši na njih reče im : L judim a je ovo nem oguće, a B ogu je sve m oguće.

27. T ada odgovori P etar i reče m u: E to m i sm o ostavili sve i za tobom idem o; šta će dakle biti nam a?

28. A Isus reče im : Z aista vam kažem da ćete vi koji idete za m nom , u drugom roĐenju, kad sjede sin čovječij na prijestolu slave svoje, sješćete i vi na dvanaest prijestola i suditi nad dvanaest koljena Izrailjevijeh.

29. I svaki, koji ostavi kuće, ili braću, ili sestre, ili oca, ili m ater, ili žen u , ili d jecu , ili zem lju , im en a m o jeg a radi, prim iće sto puta onoliko, i dobiće život vječni.

30. A li će m nogi prvi biti pošljednji i pošljednji prvi.

Glava 20

1. Jer je carstvo nebesko kao čovjek domaćin koji u jutru rano izađe da najme a poslenike u vinograd svoj.

2. I pogodivši se s poslenicima a po groš na dan posla ih u vinograd svoj.

3. I izašavši u treći sahat, vidje druge gdje stoje na čaršiji _ besposleni, 4. I njim a reče: idite i vi u moj vinograd, i što bude pravo daju vam .

5. I on i otid oše. I op et izašav ši u šesti i dev eti sahat, učini tako.

6. I u jedanaesti sahat izašavši, naše druge gdje stoje besposleni, i reče im : što stojite ovdje vas dan besposleni?

7. Rekoše mu: niko nas ne najme. Reče im : idite i vi u moj vinograd, i što bude pravo prim ićete.

8. A kad bi uveče, reče gospodar od vinograda k pristavu svojemu: dozovi poslenike i podaj im platu počevši od posljednjih do prvijeh.

9. I došavši koji su u jedanaesti sahat najmljeni prim iše po groš.

10. A kad dođoše prvi, mišljahu da će više prim iti: i prim iše i oni po groš.

11. I prim ivši vikahu na gospodara 12. Govoreći: O vi posljednji jedan sahat radiše, i izjednači ih s nama koji smo se čitav dan m učili i gorjeli.

13. A on odgovarajući reče jednom e od njih: prijatelju ! ja tebi ne čin im k rivo ; nijesi li pogodio sam nom po groš?

14. Uzm i svoje pa idi; a ja hoću i ovom e posljednjem u da dam kao i tebi.

15. Ili zar ja nijesam vlastan u svojem u činiti šta hoću?

Z ar je oko tvoje zlo što sam ja dobar?

16. T ako će biti posljednji prvi i prvi posljednji; jer je mnogo zvanijeh a malo izbranijeh.

17. I pošavši Isus u Jerusalem uze na sam o dvanaest učenika na putu, i reče im : 18. E vo ide u Jerusalem , i sin čovječij biće predan glavarim a sveštenučijem i književnicim a; i osudiće ga na smrt;

19. I predaće ga neznabošcim a da mu se rugaju i da ga biju i razapnu; i treći dan ustaće.

20. Tada pristupi k njemu mati sinova Zevedejevih sa svojim sinovima a klanjajući mu se i molili ga za nešto.

21. A on joj reče: šta hoćeš? Reče mu: Zapovjedi da sjedu ova moja dva sina, jedan s desne strane tebi, a jedan s lijeve strane tebi, u carstvu tvojemu.

22. A Isus odgovarajući reče: Ne znate šta ištete; možete li piti čašu koju ću ja piti, i krstiti se krštenjem kojim se ja krstim? Rekoše mu: Možemo.

23. I reče im: Čašu dakle koju ispićete, i krstićete se krštenjem kojim se ja krstim; ali da sjedete s desne strane meni i s lijeve, ne mogu ja dati, nego kome je ugotovio otac moj.

24. I kad čuše ostalih deset učenika, rasrdiše se na ta dva brata.

25. A Isus dozvavši ih reče: Znate da knezovi narodni zapovijedaju narodu, i poglavari upravljaju njim.

26. A li možete vam a da ne bude tako; nego koji hoće da bude veći može vam a, da vam služi.

27. I koji hoće može vam a da bude prvi, da vam bude sluga.

28. Kao što ni sin čovječij nije došao da mu služe, nego da služi i da dušu svoju u otkup da za mnoge.

29. I kad je izlazio iz Jerihona za njim ide narod mnogi.

30. I gle, dva slijepca sjeđahu kraj puta, u čuvši da Isus prolazi povikaše govoreći: Pomiluj nas Gospode, sine Davidov!

31. A narod prijećашe im da učute; a oni još većm a povikaše govoreći: Pomiluj nas Gospode, sine Davidov!

32. I ustavivši se Isus dozva ih, i reče: šta hoćete da vam učinim?

33. Rekoše mu: Gospode, da se otvore oči naše.

34. I smilova se Isus, i dohvati se očiju njihovijeh i odmah progledaše oči njihove, i otidoše za njim.

Glava 21

1. I kad se približiše k Jerusalimu i doĐoše u V itfagu k M aslinskoj gori, onda Isus posla dva učenika 2. G ovoreći im : Idite u selo što je prema vama, i odmah ćete naći m agaricu privezanu i m agare s njom ; odriješite je i dovedite m i.

3. I ako vam ko reče što, kažite da oni trebaju G ospodu; i odmah će ih poslati.

4. A ovo je sve bilo da se zbude što je kazao prorok govoreći:

5. K ažite kćeri Sionovoj: evo car tvoj ide tebi krotak, i jaše na m agarcu, i m agaretu sinu m agaričinu.

6. I učenici otidoše, i učinivši kako im zapovjedi Isus 7. D ovedoše m agaricu i m agare, i m etnuše na njih haljine svoje, i posadiše ga na njih.

8. A ljudi m nogi prostriješe haljine svoje po putu; a drugi rezahu granje od drveta i prostirahu po putu.

9. A narod koji iĐaše pred njim i za njim , vikaše govoreći: O sana sinu D avidovu! blagosloven koji ide u ime Gospodnje! Osana na visini!

10. I kad on u Đ e u Jeru salim , u zb u n i se sav g rad govoreći: K o je to?

11. A narod govoraše: O vo je Isus prorok iz N azareta Galilejskoga.

42. I uĐe Isus u crkvu B ožiju, i izгна sve koji prodavahu i kupovahu po crkvi, i ispremeta trpeze onijeh što m ijenjahu novce, a klupe onijeh što prodavahu golubove.

13. I reče im : u pism u stoji: dom m oj dom m olitve neka se zove; a vi načiniste od njega pećinu hajdučku.

14. I pristupiše k njem u hrom i i slijepi u crkvi, i iscijeli ih.

15. A kad vidješe glavari sveštениčki i književn ici čudesa što učini, i djecu gdje viču u crkvi i govore: O sana sinu D avidovu, rasrdiše se.

16. I rekoše m u: čuješ li što ovi govore? A Isus reče im : D a! Z ar nijeste nikad čitali: iz usta m ale djece i koja sisaju načinio si sebi hvalu?

17. I ostavivši ih iziĐe na polje iz grada u V itaniju, i zanoći ondje.

18. A u jutru vraćajući se u grad ogladnje.

19. I ugledavši sm okvu jednu kraj puta doĐe k njoj, i ne naĐe ništa na njoj do lišća sam a, i reče joj: D a nikad na tebi ne bude roda do vijeka. I odmah usahnu smokva.

20. I vidjevši to učenici diviše se govoreći: K ako odmah usahnu smokva!

21. A Isus odgovarajući reče im : Z aista vam kaže: ako imate vjeru i ne posumnjate, ne samo smokveno učinićete, nego i gori ovoj ako rečete: digni se i baci se u m ore, biće.

22. I sve što uzištete u m olitvi vjerujući, dobićete.

23. I kad doĐe u crkvu i stade učiti, pristupiše k njem u glavari sveštenečki i starješine narodne govoreći: K akvom vlasti to činiš? I ko ti dade vlast tu?

24. A Isus odgovarajući reče im : I ja ću vas upitati jednu riječ, koju ako m i kažete, i ja ću vam a kazati kakvom vlasti ovo činim .

25. K rštenje Jovanovo otkuda bi? Ili s neba, ili od ljudi? A oni pom išljavahu u sebi govoreći: A ko rečem o: s neba, reći će nam : za što m u dakle ne vjerovaste?

26. Ako li rečem o : o d lju d i, b o jim o se n aro d a; jer sv i Jovana držahu za proroka.

27. I odgovarajući Isusu rekoše: N e znam o. R eče i on njim a: N i ja vam a neću kazati kakvom vlasti ovo činim .

28. šta vam se čini? čovjek neki im aše dva sina; i došavši k prvom e reče: sine! idi danas radi u vinogradu mome.

29. A on odgovarajući reče: neću; a poslije se raskaja i otide.

30. I pristupivši k drugom e reče tako. A on odgovarajući reče: hoću, gospodar; i ne otide.

31. K oji je od ove dvojice ispunio volju očinu? R ekoše mu : P rv i. R eče im Isus: Z aista v am k ažem d a će carinici i kurve prije vas ući u carstvo B ožije.

32. Jer doĐe k vam a Jovan putem pravednijem , i ne vjerovaste m u; a carinici i kurve vjerovali su m u; i vi pošto vidjeste to, ne raskajaste se da m u vjerujete.

33. D ru g u p riču ču jte: b ijaše čo v jek d o m aćin k o ji posadi vinograd, i ogradi ga plotom, i iskopa u njemu pivnicu, i načini kulu, i dade ga vinogradarim a, i otide.

34. A kad se približi vrijeme rodovim a, posla sluge svoje k vinogradarima da prime rodove njegove.

35. I vinogradari pohvatavši sluge njegove jednoga izbiše, a jednoga ubiše, a jednoga zasuše kam enjem .

36. O pet posla druge sluge, više nego prije, i učiniše im tako isto.

37. A po tom posla k njim a sina svojega govoreći: no stidjeće se sina m ojea.

38. A vinogradari vidjevši sina rekoše m eĐu sobom : ovo je našljednik; hodite da ga ubijem o, i da nam a ostane dostojanje njegovo.

39. I uhvatiše ga, pa izvedoše na polje iz vinograda, i ubiše.

40. K ad doĐe dakle gospodar od vinograda šta će učiniti vinogradarima onijem?

41. R ekoše m u: Z ločince će zlo m sm rti pom oriti; a vinograd daće drugijem vinogradarim a, koji će m u davati rodove u svoje vrijeme.

42. R eče im Isus: Z ar nijeste nikad čitali u pism u: kam en koji odbaciše zidari, onaj posta glava od ugla; to b i o d G o s p o d a i d i v n o je u v ašijem o čim a.

43. Z a to vam kaže da će se od vas uzeti carstvo B ožije, i daće se narodu koji njegove rodove donosi.

44. I ko padne na ovaj kam en razbiće se; a na koga on padne satrće ga.

45. I čuvši glavari sveštencički i fariseji priče njegove razum ješe da za njih govori.

46. I gledahu da ga uhvate, ali se pobojaše naroda, jer ga držahu za proroka.

Glava 22

1. I odgovarajući Isus opet reče im u pričam a govoreći: Carstvo je nebesko kao čovjek car koji načini svadbu sinu sv ojemu.

3. I posla sluge svoje da zovu zvanice na svadbu; i ne htješe doći

4. O pet posla druge sluge govoreći: kažite zvanicam a: evo sam objed svoj ugotovio, junci moji i hranjenici poklani su, i sve je gotovo; dođite na svadbu.

5. A oni ne marivši otidoše ovaj u polje svoje, a ovaj k trgovini svojoj.

6. A ostali uhvatiše sluge njegove, naružiše ih. i pobiše ih.

7. I kad to ču car onaj, razgnjevi se i poslavši vojsku svoju pogubi krvnike one, i grad njihov zapali.

8. Tada reče slugam a svojim a: svadba je dakle gotova, a zvanice ne biše dostojne, 9. Idite dakle na raskršća i koga god nađete, dozovite na svadbu.

10. I izišavši sluge one na raskršća sabraše sve koje nađoše, zle i dobre; i stolovi napuniše se gostiju.

11. Izišavši pak car da vidi goste ugleda ondje čovjeka neobučena u svadbeno ruho; 12. I reče mu: prijatelju! kako si došao amo bez svadbenoga ruha? a on oćutje.

13. Tada reče car slugam a: svežite mu ruke i noge, pa ga uzmite te bacite u tam u najkrajnju; ondje će biti plač i škrgut zuba.

14. Jer su mnogi zvani, ali je malo izbranih.

15. Tada otidoše fariseji i načiniše vijeću kako bi ga uhvatili u riječi.

16. I poslaše k njemu učenike svoje s Irodovcima a, te rekoše: učitelju! znamo da si istinit, i putu B ožijem u zaista učiš, i ne mariš ni za koga, jer ne gledaš ko je ko.

17. Kaži nam dakle što misliš ti? treba li dati harač cesaru ili ne?

18. Razumjevši Isus lukavstvo njihovo reče: što me kušate, licemjери?

19. Pokažite mi novac harački. A oni donesoše mu novac.

20. I reče im: čij je obraz ovaj i natpis?

21. I rekoše mu: cesarev. Tada reče im: Podajte dakle cesarevo cesaru, i B ožije B ogu.

22. I čuvši diviše se, i ostavivši ga otidoše.

23. T aj dan pristupiše k njem u sadukeji koji govore da nema vaskrsenija, i upitaše g a 24. G ovoreći: učitelju! M ojsije reče: ako ko u m re bez djece, da uzm e brat njegov ženu njegovu i da podigne sjeme bratu svojem u.

25. u nas bješe sedam braće; i prvi oženivši se um rije, i ne im avši poroda ostavi ženu svoju bratu svojem u.

26. A tak o i d ru g i, i treći, tja d o sed m o g a.

27. A poslije sviju um rije i žena.

28. O vaskrseniju dakle koga će od sedm orice biti žena? jer je za svim a bila.

29. A Isus odgovarajući reče im : V arate se, ne znajući pism a ni sile B ožije.

30. Jer o vaskrseniju niti će se žen iti n i u d av ati; n eg o su kao anđeli B ožiji na nebu.

31. A za vaskrsenije m rtvijeh nijeste li čitali što nam je rekao B og govoreći: 32. Ja sam Bog Avramov, i Bog Isakov. i Bog Jakovljevi? N ije B og B og m rtvijeh, nego živijeh.

33. I čuvši narod d ivljaše se nauci njegovoj.

34. A fariseji čuvši da posram i sadukeje sabraše se zajedno.

35. I upita jedan od njih zakonik kušajući ga i govoreći:

36. U čitelju! koja je zapovijest najveća u zakonu?

37. A Isus reče m u: L jubi G ospoda B oga svojega svijem srcem sv o jijem , i sv o m d u šo m sv o jo m , i sv o m misli svojom.

38. O vo je prva i najveća zapovijest.

39. A druga je kao i ova: ljubi bližega svojeg kao samoga sebe.

40. O ovima dvjema zapovijestima visi sav zakon i proroci.

41. A kad se sabraše fariseji, upita ih Isus 42. G ovoreći: šta m islite za H rista, čij je sin? R ekoše mu: Davidov.

43. R eče im : K ako dakle D avid njega duhom naziva G ospodom govoreći: 44. R eče G ospod G ospodu m ojem u: sjedi m eni s desne strane, dok položim neprijatelje tvoje podnožje nogama tvojima?

45. Kad dakle David naziva njega Gospodom, kako mu je sin?

46. I niko m u ne m ogaše odgovoriti riječi; niti sm ijaše ko od toga dana da ga zapita više.

Glava 23

1. Tada Isus reče k narodu i učenicim a svojim a 2. Govoreći: Na Majsijevu stolicu sjedoste književnici i fariseji.

3. Sve dakle što vam reknu da držite, držite i tvorite; ali što oni čine ne činite; jer govore a ne čine.

4. Nego vežu bremena teška i nezgodna za nošenje, i tovare na pleća ljudska; a prstom svojijem neće da ih prihvate.

5. A sva djela svoja čine da ih vide ljudi; raširuju svoje amajlije, i grade velike skute na haljinama svojima.

6. I traže začelje na gozbanama i prvomjestu po zbornicama,

7. I da im se klanja po ulicama, i da ih ljudi zovu: rabi!
rabi!

8. A vi se ne zovite rabi; jer je u vas jedan rabi Hristos, a vi ste svi braća.

9. I ocem ne zovite nikoga na zemlji; jer je u vas jedan otac koji je na nebesima.

10. Niti se zovite učitelji; jer je u vas jedan učitelj Hristos.

11. A najveći izmedu vas da vam bude sluga.

12. Jer koji se podiže, poniziće se, a koji se ponižuje, podignuće se.

13. Teško vam a književnici i fariseji, licem jeri, što zatvorate carstvo nebesko od ljudi; jer vi ne ulazite niti date da ulaze koji bi htjeli.

14. Teško vam a književnici i fariseji, licem jeri, što jedete kuće udovičke, i lažno se Bogu molite dugo; za to ćete većm a biti osuđeni.

15. Teško vam a književnici i fariseji, licem jeri, što prehodite more i zemlju da bi prisvojili jedinoga, i kad ga prisvojite, činite ga sinom paklenijem u dvoje većijem od sebe.

16. Teško vam a vođi slijepi koji govorite: ako se ko kune crkvom ništa je; ako se kune zlatom crkvenijem kriv je.

17. Budale slijepi! šta je veće, ili zlato, ili crkva koja zlato osveti?

18. I ako se ko kune oltarom ništa je to, a koji se kune darom koji je na njemu kriv je.

19. Budale slijepi! šta je veće, ili dar, ili oltar koji dar osveti?

20. Koji se dakle kune oltarom, kune se njim i svijem što je na njemu.

21. I koji se kune crkvom, kune se njom i omijem koji živi u njoj.
22. I koji se kune nebom, kune se prijestolom B ožijem i onijem koji sjedi na njemu.
23. T eško vam a književnici i fariseji, licem jeri, što dajete desetak od metvice i od kopra i od kima, a ostaviste što je najpretežnije u zakonu: pravdu i milost i vjeru; a o v o je treb alo čin iti i o n o n e o stav ljati.
24. V ođi slijepi koji ocjeđujete kom arca a kam ilu proždirete.
25. T eško vam a književnici i fariseji, licem jeri, što čistite spolja čašu i zdjelu a iznutra su pune grabeža i nepravde.
26. F ariseju slijepi! očisti najprije iznutra i zdjelu da bude i spolja čista.
27. T eško vam a književnici i fariseji, licem jeri, što ste kao okrečeni grobovi, koji se spolja vide lijepi a unutra su puni kostiju m rtačkijeh i svake nečistote.
28. Tako i vi spolja se pokazujete ljudima pravedni, a iznutra ste puni licemjerja i bezakonja.
29. T eško vam a književnici i fariseji, licem jeri, što zidate grobove prorocima i krasite rake pravednika.
30. I govorite: da smo mi bili u vrijeme svojijeh otaca, ne bismo s njima pristali u krv proroka.
31. T ijem sam o svjedočite za sebe da ste sinovi onijeh koji su pobili proroke.
32. I vi dopunite mjeru otaca svojijeh.
33. Z m ije, porodi aspidini! kako ćete pobjeći od presude u oganj pakleni?
34. Za to evo ja ću k v am a p o slati p ro ro k e i p rem u d re i književnike; i vi ćete jedne pobiti i raspeti, a jedne biti po zbornicama svojima i goniti od grada do grada.
35. D a dođe na vas sva krv pravedna što je prolivena na zemlji od krvi Avelja pravednoga do krvi Zarije sina V arahijna, kojega ubiste m eđu crkvom i oltarom .
36. Z aista vam kažem da će ovo sve doći na rod ovaj.
37. Jerusalim e, Jerusalim e, koji ubijaš proroke i zasipaš kam enjem poslano k sebi! koliko puta htjeh da skupim čeda tvoja, kao što kokoš skuplja p iliće svoje pod krila, i ne htjeste!
38. E to će vam se ostaviti vaša kuća pusta.

39. Jer vam kaže: nećete m ene vidjeti odsele dok ne rečete:
blagosloven koji ide u im e G ospodnje.

Glava 24

1. I izišavši Isus iĐaše od crkve, i pristupiše k njem u učenici njegovi da m u pokazu graĐevinu crkvenu.

2. A Isus reče im : N e vidite li sve ovo? Z aisto vam kažem : neće ostati ovdje ni kam en na kam enu koji se neće razm etnuti.

3. A kad sjeĐaše na gori M aslinskoj pristupiše k njem u učenici na sam o govoreći: K aži nam kad će to biti? i kakav je znak tvajega dolaska i pošljetka vijeka?

4. I odgovarajući Isus reče im : čuvajte se da vas ko ne prevari.

5. Jer će m nogi doći u im e m oje govoreći: ja sam H ristos. I m noge će prevariti.

6. čućete ratove i glasove o ratovim a. G led ajte da se ne uplašite; jer treba da to sve bude. A li nije još tada pošljedak.

7. Jer će ustati narod na narod i carstvo na carstvo; i biće gladi i pom ori, i zem lja će se tresti po svijetu.

8. A to je sve početak stradanja.

9. T ada će vas predati na m uk e, i pobiće vas, i svi će narodi omrznuti na vas imena mojega radi.

10. I tada će se m nogi sablazniti, i drug druga izdaće. i om rznuće drug na druga.

11. I izići će m nogi lažni proroci i prevariće m noge.

12. I što će se bezakonje um nožiti, ohladnjeće ljubav mnogijeh.

13. Ali koji pretrpi do kraja blago njemu.

14. I propovjediće se ovo jevanĐelije o carstvu po svem u svijetu za svjedočanstvo svijem narodim a. I tada će doći pošljedak.

15. K ad dakle ugledate m rzost opušćenja, o kojoj govori prorok Danilo, gdje stoji na mjestu svetome (koji čita da razum ije): 16. T ada koji budu u Judeji neka bježe u gore, 17. I koji bude na krovu da ne silazi uzeti što m u je u kući;

18. I koji bude u polju da se ne vrati natrag da uzme haljine svoje.

19. A teško trudnima i dojilicama u te dane.

20. N ego se m olite B ogu da ne bude bježan vaša u zimu ni u subotu; 21. Jer će biti nevolja velika kakova nije bila od postanja svijeta do sad niti će biti; 22. I da se oni dani ne skrate, niko ne bi ostao; ali izbranijeh rad i sk ratiće se d an i o n i.

23. T ada ako vam ko reče: evo ovdje je H ristos ili ondje, ne vjerujte.

24. Jer će izići lažni hristosi i lažni proroci, i pokazaće znake velike i čudesa da bi prevarili, ako bude m oguće, i izbrane.

25. Eto vam kazah naprijed.

26. Ako vam dakle reku: evo ga u pustinji, ne izlazite; evo ga u sobama, ne vjerujte.

27. Jer kako što m unja izlazi od istoka i pokazuje se do zapada, taki će biti dolazak sina čovječijega.

28. Jer gdje je strvina onam o će se i orlovi. kupiti.

29. I o d m ah će p o n ev o lji d an a tjih su n ce p o m rčati i mjesec svoju svjetlost izgubiti, i zvijezde s neba spasti, i sile nebeske pokrenuti se.

30. I tada će se pokazati znak sina čovječijega na nebu; i tada će proplakati sva plem ena na zem lji, i ugledaće sina čovječijega gdje ide na oblacim a nebeskima sa silom i slavom velikom.

31. I poslaće anĐele svoje s velikijem glasom trubnijem ; i sabraće izbrane njegove od četiri vjetra, od kraja do kraja nebesa.

32. O d sm okve naučite se priči: kad se već njezine grane pomlade i ulistaju, znate da je blizu ljeto.

33. Tako i vi kad vidite sve ovo, znajte da je blizu kod vrata.

34. Z aista vam kaže: ovaj naraštaj neće proći dok se ovo sve ne zbude.

35. N ebo i zem lja proći će, ali riječi m oje neće proći.

36. A o danu tome i o času n ik o n e zn a n i an Ā eli nebeski, do otac moj sam.

37. Jer kako što je bilo u vrijeme N ojevo tako će biti i dolazak sina čovječijega.

38. Jer kako što pred potopom jeĐahu i pijahu, ženjahu se i udavahu do onoga dana kad N oje uĐe u kovčeg, 39. I n e o sjetiše d o k n e d o Ā e p o t o p i o d n ese sv e; tak o će biti i dolazak sina čovječijega.

40. T ada će biti dva na njivi; jedan će se uzeti, a drugi će se ostaviti.

41. D vije će m ljeti na žrvnjevim a; jedna će se uzeti, a druga će se ostaviti.

42. S tražite dak le, jer ne znate u koji će čas doći G ospod vaš.

43. A li ovo znajte: kad bi znao dom aćin u koje će vrijeme doći lupež, čuvao bi i ne bi dao potkopati kuće svoje.

44. Z a to i vi budite gotovi; jer u koji čas ne m islite doći će sin čovječij.

45. Ko je dakle taj vjerni i mudri sluga kojega je postavio gospodar njegov nad svojim a dom ašnjim a da im daje hranu na obrok?

46. B lago tom e sluzi kojega došavši gospodar njegov naĐe da izvršuje tako.

47. Z aista vam kažem : postaviće ga nad svijem imanjem svojijem.

48. A ko li taj rĐavi sluga reče u srcu svom e: neće m oj gospodar još za dugo doći; 49. I počne biti svoje drugare, a jesti i piti s pijanicama;

50. D oći će gospodar toga sluge u dan kad se ne nada, i u čas kad ne m isli.

51. I rasjeći će ga napola, i daće m u platu kao i licem jerim a; ondje će biti plač i škrgut zuba.

Glava 25

1. T ada će biti carstvo nebesko kao deset djevojaka koje uzeše žiške svoje i iziĐoše na susret ženiku.

2. Pet od njih bijahu mudre a pet lude.

3. I lude uzevši žiške sv oje ne uzeše sa sobom ulja.

4. A m udre uzeše ulje u sudovima a sa žišcima a svojim a.

5. A budući da ženik odoći, zadrijem aše sve, i pospaše.

6. A u ponoći stade vika: eto ženika gdje ide, izlazite mu na susret.

7. T ada ustaše sve djevojke one i ukrasiše žiške svoje.

8. A lude rekoše m udrim a: dajte nam od ulja svojega, jer naši žišci hoće da se ugase.

9. A m udre odgovoriše govoreći: da ne bi ne dostao i nama i vama, bolje je idite k trgovcima i kupite sebi.

10. A kad one otidoše da kupe, doĐe ženik, i go tove uĐoše s njim na svadbu, i zatvoriše se vrata.

14. A poslije doĐoše i one druge djevojke govoreći: gospodaru! gospodaru! otvori nam.

42. A on odgovarajući reče im : zaista vam kaže: ne poznaje vas.

13. S tražite dakle, jer ne znate dana ni časa u koji će sin čovječij doći.

14. Jer kako što čovjek polazeći dozva sluge svoje i predade im blago svoje; 45. I jednome dakle dade pet talanta, a drugome dva, a trećem u jedan, svakom e prem a njegovoj m oći; i otide odmah.

46. A onaj što prim i pet talanta otide te radi s njima, i dobi još pet talanta.

17. T ako i onaj što prim i dva dobi i on još dva.

18. A koji primi jedan otide te ga zakopa u zemlju i sakri srebro gospodara svojega.

19. A po dugom vrem enu doĐe gospodar tih sluga, i stade se računati s njim a.

20. I pristupivši onaj što je prim io pet talanta, donese još pet talanta govoreći: gospodaru! predao si m i pet talanta; evo još pet talanta ja sam dobio s njim a.

21. A gospodar njegov reče m u: dobro, slugo dobri i vjerni! u m alom bio si m i vjeran, nad m nogijem ću te postaviti; uĐi u radost gospodara svojega.

22. A pristupivši i onaj što je primio dva talanta reče: gospodar! predao si mi dva talanta; evo još dva talanta ja sam dobio s njima.

23. A gospodar njegov reče mu: dobro, slugo do bri i vjerni! u malom bio si mi vjeran, nadmognijem ću te postaviti; uđi u radost gospodara svojega.

24. A pristupivši i onaj što je primio jedan talant reče: gospodar! znao sam da si ti tvrd čovjek: žnješ gdje nijesi sijao, i kupiš gdje nijesi vijao; 25. Pa se pobojah i otidoh te sakrih talant tvoj u zemlju; i evo ti tvoje.

26. A gospodar njegov odgovarajući reče mu: zli i ljenivi slugo! znao si da ja žnje gdje nijesam sijao, i kupim gdje nijesam vijao: 27. Trebalo je dakle moje srebro da daš trgovcima; i ja došavši uzeo bih svoje s dobitkom.

28. Uzmite dakle od njega talant, i podajte onome što ima deset talanta.

29. Jer svakome koji ima, daće se, i preteći će mu; a od onoga koji nema, i što ima uzeće se od njega.

30. I nevaljaloga slugu bacite u tamu najkrajnju; ondje će biti plač i škrgut zuba.

31. A kad dođe sin čovječij u slavi svojoj i svi sveti anđeli s njime, onda će sjesti na prijestolu slave svoje.

32. I sabraće se pred njim svi narodi, i razlučice ih između sebe kao pastir što razlučuje ovce od jaraca.

33. I postaviće ovce s desne strane sebi, a jarce s lijeve.

34. Tada će reći car onima što mu stoje s desne strane: hodite, blagosloveni oca mojega! primite carstvo koje vam je pripravljeno od postanja svijeta.

35. Jer ogladnih, i daste mi da jedem; ožednih, i napojiste me; gost bijah, i primiste me; 36. Gost bijah, i odjenuste me; bolestan bijah, i obidoste me; u tamnici bijah, i dođoste k meni.

37. Tada će mu odgovoriti pravednici: govoreći: Gospode! kad te vidjesmo gladna, i nahranismo? ili žedna, i napojismo?

38. Kad li te vidjesmo gosta, i primismo? ili gola, i odjenemo?

39. Kad li te vidjesmo bolesna ili u tamnici, i dođosmo k tebi?

40. I odgovarajući car reći će im: zaista vam kažem: kad učiniste jednom od ovih najmanje braće, meni učiniste.

41. Tada će reći i onim a što m u stoje s lijeve strane: idite od mene prokleti u oganj vječni pripravljeni Đavolu i anđelim a njegovijem

42. Jer ogladnjeh, i ne dadoste m i da jedem ; ožednjeh, i ne napojiste me; 43. Gost bijah, i ne primiste me; go bijah, i ne odjenuste m e; bolestan i u tamnici bijah, i ne obidoste me.

44. Tada će m u odgovoriti i oni govoreći: Gospode!

kad te vidjesm o gladna ili žedna, ili gosta ili gola, ili bolesna ili u tamnici, i ne p o slu žism o te?

45. Tada će im odgovoriti govoreći: zaista vam kažem : kad ne učiniste jednom e od ove m oje m ale braće, ni m eni ne učiniste.

46. I ovi će otići u m uku vječnu, a pravednici u život vječni.

Glava 26

1. I kad svrši Isus sve riječi ove, reče učenicim a svojim:
2. Z nate da će do dva dana biti pasha, i sina čovječijega predaće da se razapne.
3. T ada skupiše se glavari sveštencički i književnici i starješine narodne u dvor poglavara sveštencičkoga po imenu Kajafe;
4. I svjetovaše se kako bi Isusa iz prijevare uhvatili i ubili.
5. I govorahu: Ali ne o prazniku da se ne bi narod pobunio.
6. A kad Isus bješe u V itaniji u kući S im ona gubavoga,
7. P ristupi k njem u žena sa sklenicom m ira mnogocjenoga, i izli na glavu njegovu kad sjeĐ aše za trpezom.
8. A kad vidješe to učenici njegovi, rasrdiše se govoreći: Z a što se čini taka šteta?
9. Jer se m ogaše ovo prodati skupo i novci dati se siromasima.
10. A kad razu m je Isus, reče im : šta sm etate ženu?
O na učini dobro djelo na m eni.
11. Jer siromahe imate svagda sa sobom, a mene nemate svagda.
12. A ona izlivši m iro ovo na tijelo m oje za ukop m e prigotovi.
13. Z aista vam kažem : gdje se god uspropovijeda ovo jevanĐelije po svem u svijetu, kazaće se i to za spom en njezin što učini ona.
14. Tada jedan od dvanaestorice, po imenu Juda Iskariotski, otide ka glavaram a sveštencičkijem , 15. I reče: šta ćete m i dati da vam ga izdam ? A oni m u obrekoše trideset srebrnika.
16. I od tada tražaše zgodu da ga izda.
17. A u prvi dan prijesnijeh hljebova p ristu p iše u čen ici k Isusu govoreći: G dje ćeš da ti zgotovim o pashu da jedeš?
18. A on reče: Idite u grad k tom e i tom e, i kažite m u: učitelj kaže: vrijeme je m oje blizu, u tebe ću da učinim pashu s učenicim a svojijem .
19. I učiniše učenici kako im zap ovjedi Isus, i ugotoviše pashu.
20. A kad bi u večje, sjede za trpezu sa dvanaesticom.
21. I kad jeĐahu reče im : Z aista vam kaže; jedan izm eĐu vas izdaće m e.
22. I zabrinuvši se vrlo počеше svaki govoriti m u: D a nijesam ja, Gospode?

23. A on odgovaraju ċi reċe: K o j i u m o ċ i s a m n o m r u k u u zdjelu onaj ċe m e izdati.

24. S in ċovjeċij dakle ide kao Ńto je pisano za njega; ali teŃko onom e ċovjeku koji izda sina ċovjeċijega; bolje bi m u bilo da se nije rodio onaj ċovjek.

25. A Juda, izdajnik njegov, odgovaraju ċi reċe: D a nijesam ja, ravi? R eċe m u: T i kaza.

26. I kad jeĐahu, uze Isus hljeb i blagoslovivŃi prelom i ga, i davaŃe uċenicim a, i reċe: U zm ite, jedite; ovo je tijelo moje.

27. I uze ċaŃu i davŃi hvalu dade im govoreċi: P ijte iz nje svi;

28. Jer je ovo k rv m o j a n o v o g a zavjeta k o j a ċe se proliti za m noge radi otpuŃtenja grijeha..

29. K aŃe vam pak da ne ċu od sad piti od ovoga roda vinograde koga do onog dana kad ċu piti s vam a novoga u carstvu oca svojega.

30. I otpojavŃi hvalu iziĐoŃe na goru M aslinsk u.

31. T ada reċe im Isus: S vi ċete se vi sablazniti o m ene ovu noċ; jer u pism u stoji: udariċu pastira i ovce od stada razbjeċi ċe se.

32. A po vaskrseniju svojem u ja idem pred vama u Galileju.

33. A P etar reċe m u: A ko se i svi sablazne o tebe ja se ne ċu nikad sablazniti.

34. R eċe m u Isus: Z aista ti kaŃe: noċas dok pijetao ne zapjeva tri puta ċeŃ m e se odreċi.

35. R eċe njem u P etar: D a bih znao i um rijeti s tobom ne ċu te se odreċi. T ako i svi uċenici rekoŃe.

36. T ada doĐe Isus s njim a u selo koje se zove G etsim anija, i reċe uċenicim a: S jedite tu dok ja ide tamo da se pomolim Bogu.

37. I uzevŃi P etra i oba sina Z evedejeva zabrinu se i poċe tuŃiti.

38. T ada reċe im Isus: Ńalosna je duŃa m oja do sm rti; poċekajte ovdje, i straŃi sa m nom .

39. I otiŃavŃi m alo pade na lice svoje m oleċi se i govoreċi: O ċe m oj! ako je m oguċe da m e m im oiĐe ċaŃa ova; ali opet ne kako ja hoċu nego kako ti.

40. I doŃavŃi k uċenicim a naĐe ih gdje spavaju, i reċe P etru: Z ar ne m ogoste jedan ċas postraŃiti sa m nom ?

41. S traŃite i m olite se B ogu da ne padnete u napast; jer je duh srċan ali je tijelo slabo.

42. O pet po drugi put otide i pom oli se govoreći: O če m oj! ako m e ne m ože ova čaša m im oići da je ne pije, neka bude volja tvoja.

43. I došavši naĐe ih opet gdje spavaju; jer im bijahu oči otežale.

44. I ostavivši ih otide opet treći put te se pom oli govoreći one iste riječi.

45. T ada doĐe k učenicim a svojimem i reče im : Jednako spavate i počivate; evo se približi čas, i sin čovječij predaje se u ruke grješnika.

46. U stanite da idem o; evo se približi izdajnik m oj.

47. I dok on još tako govoraše, gle, Juda, jedan od dvanaestorice, doĐe, i s njim ljudi m nogi s noževim a i s koljem od glavara sveštenečkijeh i starješina narodnijeh.

48. A izdajnik njegov dade im znak g o v o reći: K o g a ja cjelivam onaj je; držite ga.

49. I odm ah pristupivši k Isusu reče: D obro jutro, ravi!
i cjeliva ga.

50. A Isus reče m u: P rijatelju! šta ćeš ti ovdje? T ada pristupivši digoš e ruke na Isusa i uhvatiše ga.

51. I gle, jedan od onijeh što bijahu sa Isusom m ašivši se rukom izvadi nož svoj te udari slugu poglavara sveštenečkoga, i odsiječe m u uho.

52. T ada reče m u Isus: V rati nož svoj nam jesto njegovo; jer svi koji se m aše za nož od noža će izginuti.

53. Ili m isliš ti da ja ne m ogu sad um oliti oca svojega da m i pošlje više od dvanaest legeona anĐela?

54. A li kako bi se ispunilo što stoji u pism u da ovo treba da bude?

55. U taj čas reče Isus ljudim a: K ao na hajduka izišli ste s noževim a i s koljem da m e uhvatite, a svaki dan sam kod vas sjed io u čeći u crk v i, i n e u h v atiste m e.

56. A ovo sve bi da se zbudu pism a proročka. T ada učenici svi ostaviše ga, i pobjegoše.

57. A oni što uhvatiše Isusa odvedoš e ga poglavaru sveštenečkom e K ajafi, gdje se književnici i starješine sabraše.

58. A Petar iĐ aše za n jim iz d alek a d o d v o ra p o g lav ara sveštenečkoga i ušavši unutra sjede sa slugam a da vidi svršetak.

59. A glavari sveštenečki i starješine i sav sabor tražahu lažna svjedočanstva na Isusa da bi ga ubili; 60. I ne naĐoš e; i prem da m

nogi lažni svjedoci dolaziše, ne naĐoše. N ajposlije doĐoše dva lažna svjedoka.

61. I rekoše: O n je kazao: ja m ogu razvaliti crkvu B ožiju i za tri dana načiniti je.

62. I ustavši poglavar sveštentički reče m u: Z ar ništa ne odgovaraš što ovi na tebe svjedoče?

63. A Isu s m u čaše. I p o g lav ar sv ešten ičk i odgovarajući reče m u: Z aklinjem te živijem B ogom da nam kažeš jesi li ti H ristos sin B ožij?

64. R eče m u Isus: T i kaza. A li ja vam kažem : odsele ćete vidjeti sina čovječijega gdje sjedi s desne strane sile i ide na oblacima nebeskijem.

65. T ada poglavar sveštentički razdrije haljine svoje govoreći: H uli na B oga; šta nam trebaju više svjedoci?

evo sad čuste hulu njegovu.

66. šta m islite? A oni odgovarajući rekoše: Z aslužio je smrt.

67. T ada pljunuše m u u lice, i udariše g a po licu, a jedni m u daše i priuške 68. G ovoreći: P roreci nam , H riste, ko te udari?

69. A P etar sjeĐaše na polju na dvoru, i pristupi k njem u jedna sluškinja govoreći: I ti si bio s Isusom Galilejcem.

70. A on se odreče pred svim a govoreći: N e znam šta govoriš.

71. A kad iziĐe k vratim a ugleda ga druga, i reče onim a što bijahu ondje: I ovaj bješe s Isusom N azarećaninom .

72. I opet odreče se s kletvom : N e znam tog čovjeka.

73. A m alo po tom pristupiše oni što stajahu i rekoše Petru: Va istinu i ti si od njih; jer te i govor tvoj izdaje.

74. T ada se poče kleti i preklinjati da ne zna tog čovjeka. I odm ah zapjeva pijetao.

75. I opom enu se P etar riječi Isusove što m u je rekao: D ok pijetao ne zapjeva tri puta ćeš m e se odreći. I izišavši na polje plaka g orko.

Glava 27

1. A kad bi u jutru, učiniše vijeću svi glavari sveštenci i starješine narodne za Isusa da ga pogube.

2. I svezavši ga odvedoše, i predaše ga Pontiju Pilatu sudiji.

3. Tada vidjevši Juda izdajnik njegov da ga osudiše raskaja se, i povрати trideset srebrnika glavarima sveštencijskim i starješinama a 4. Govoreći: Ja sagriješih što izdadoh krv pravu. A oni rekoše: šta mi i mi arimo za to? ti ćeš vidjeti.

5. I bacivši srebrnike u crkvi iziđe, i otide te se objesi.

6. A glavari sveštencijski uzevši srebrnike rekoše: Ne valja ih metnuti u crkvenu haznu, jer je uzeto za krv.

7. Nego se dogovoriše te kupiše za njih lončarevu njivu za groblje gostima.

8. Od toga se i prozva ona njiva krvna njiva i do danas.

9. Tada se izvrši što je kazao prorok Jeremija govoreći: I uzeše trideset srebrnika, cijenu cijenjenoga koga su cijenili sinovi Izrailjevi;

10. I dadoše ih za njivu lončarevu, kao što mi kaza Gospod.

11. A Isus stade pred sudijom, i zapita ga sudija govoreći: Ti li si car Judejski? A Isus reče mu: Ti kažeš.

12. I kad ga tužahu glavari sveštencijski i starješine, ništa ne odgovori 13. Tada reče mu Pilat: čuješ li šta na tebe svjedoče?

14. I ne odgovori mi ni na jednu riječ tako da se sudija divljaše vrlo.

15. A o svakom prazniku pashe bijaše običaj u sudije da pusti narodu po jednoga sužnja koga oni hoće.

16. A tada im ahu znatnoga sužnja po imenu Varavu.

17. I kad se sabraše, reče im Pilat: Koga hoćete da vam pustim? Varavu ili Isusa prozvanoga Hrista?

18. Jer znadijaše da su ga iz zavisti predali.

19. A kad sjeđase u sud, poruči mu žena njegova govoreći: Ne moj se ti ništa mijesati u sud toga pravednika, jer sam danas u snu mnogo postradala njega radi.

20. A glavari sveštencijski i starješine nagovoriše narod da ištu Varavu, a Isusa da pogube.

21. A sudija odgovarajući reče im: Koga hoćete od ove dvojice da vam pustim? A oni rekoše: Varavu.

22. R eče im P ilat: A šta ću činiti s Isusom prozvanijem H ristom ?
R ekoše m u svi: D a se razapne.

23. S udija pak reče: A kakvo je zlo učinio? A oni iz glasa p o v ik
aše g o v o reći: D a se razap n e.

24. A kad vidje P ilat da ništa ne pom aže nego još veća buna biva,
uze vodu te umi ruke pred narodom govoreći: Ja nijesam kriv u krvi
ovoga pravednika; vi ćete vidjeti.

25. I odgovarajući sav narod reče: K rv njegova na nas i na djecu
našu.

26. T ada pusti im V aravu, a Isusa šibavši predade da se razapne.

27. T ada vojnici sudijni uzeše Isusa u sudnicu i skupiše nanj svu
četu vojnika.

28. I skuvavši ga obukoše m u skerletnu kabanicu.

29. I opletavši vijenac od trnja m etnuše m u na glavu, i dadoše m u
trsku u desnicu; i kleknuvši na koljena pred njim rugahu m u se
govoreći: P om oz, B og, care Judejski!

30. I pljunuvši nanj uzeše treku i biše ga po glavi.

31. I kad m u se narugaše, svukoše s njega kabanicu, i obukoše ga
u haljine njegove, i povedoše ga da ga razapnu.

32. I izlazeći naĐoše čovjeka iz K irine po im enu S im ona i
natjeraše ga da m u ponese krst.

33. I došavši na m jesto koje se zove G olgota, to jest košturnica,

34. D adoše m u da pije ocat pom iješan sa žuči, i okusivši ne htje
da pije.

35. A kad ga razapeše, razdijeliše haljine njegove bacivši kocke;

36. I sjeĐahu ondje te ga čuvahu.

37. I m etnuše m u više glave krivicu njegovu napisanu: Ovo je Isus
car Judejski.

38. T ada raspeše s njim dva hajduka, jednoga s desne a jednoga s
lijeve strane.

39. A koji prolažahu huljahu nanj m ašući glavam a svojima.

40. I govoreći: T i koji crkvu razvaljuješ i za tri dana načinjaš pom
ozi sam sebi; ako si sin B ožij, siĐi s krsta.

41. A tako i glavari sveštencički s književnicim a i starješinam a
podsm ijevajući se govorahu: 42. D rugim a pom ože, a sebi ne m
ože pom oći. A ko je car Izrailjev, neka siĐe sad s krsta pa ćem o ga
vjerovati.

43. O n se uzdao u B oga; neka m u pom ože sad, ako m u je po volji, jer govoraše: ja sam sin B ožij.

44. Tako isto i hajduci razapeti s njim rugahu mu se.

45. A od šestoga sahata bi tam a po svoj zem lji do sahata devetoga.

46. A oko devetoga sahata povika Isus iza glasa govoreći: Ili! ili! lam a savahtani? to jest: B ože m oj!

B ože m oj! za što si m e ostavio?

47. A neki od onijeh što stajahu ondje čuvši to govorahu: Ovaj zove Iliju.

48. I odm ah otrča jedan od njih te uze sunđer, i napuni octa, pa natače na trsku, te ga pojaše.

49. A ostali govorahu: S tani da vidim o hoće li doći Ilija da m u pom ože.

50. A Isus opet povika iza glasa, i ispusti dušu.

51. I gle, zavjes crkveni razdrije se na dvoje od gornjega kraja do donjega; i zemlja se potrese, i kamenje se raspade; 52. I grobovi se otvoriše, i ustaše m noga tijela svetijeh koji su pomrli; 53. I izišav ši iz g ro b o v a p o v ask r sen iju n jeg o v o m u Doše u sveti grad i pokazaše se m nogim a.

54. A kapetan i koji s njim čuvahu Isusa vidjevši da se zem lja trese i šta bi, poplašiše se vrlo govoreći: Z aista ovaj bijaše sin B ožij.

55. I ondje bijahu i gledahu iz dalek a m n o g e žen e k o je su išle za Isusom iz G alileje i služite m u.

56. M eđu kojim a bijaše M arija M agdalina i M arija mati Jakovljeva i Josijna i mati sinova Zevedejevijeh.

57. A kad bi u večer, dođe čovjek bogat iz A rim ateje, po im enu Josif, koji je također bio učenik Isusov.

58. O vaj pristupivši k P ilatu zam oli ga za tijelo Isusovo. Tada Pilat zapovjedi da mu dadu tijelo.

59. I uzevši Josif tijelo zavi ga u platno čisto; 60. I m etnu ga u novi svoj grob što je bio isjekao u kam enu; i navalivši veliki kam en na vrata od groba otide.

61. A ondje bijaše M arija M agdalina i druga M arija, i sjeđahu prem a grobu.

62. S jutradan pak po petku sabraše se glavari sveštentički i fariseji kod P ilata 63. I rekoše: G ospodaru! m i se opom enusm o da ovaj

laža kaza još za živo ta: poslije tri dana ustaću.

64. Z a to zapovjedi da se utvrdi grob do trećega dana da ne dođu kako učenici njegovi noću i da ga ne ukradu i ne kažu narodu: usta iz m rtvijeh; i biće posljednja prijevara gora od prve.

65. R eče im P ilat: E vo vam straže, pa idite utvrdite kako znate.

66. A oni otišavši sa stražo m utvrdiše grob i zapečatiše kamen.

Glava 28

1. A po večeru subotnom na osvitak prvoga dana nedjelje dođe Marija Magdalina i druga Marija da ogledaju grob.

2. I gle, zemlja se zatrese vrlo; jer anđeo gospodnji siđe s neba, i pristupivši odvali kam en od vrata i sjeđaše na njem u.

3. A lice njegovo bijaše kao m unja, i odijelo njegovo kao snijeg.

4. I od straha njegova uzdrktaše se stražari, i postadoše kao mrtvi.

5. A anđeo odgovarajući reče ženama: Ne bojte se vi; jer znam da Isusa raspetoga tražite.

6. Nije ovdje; jer ustade kao što je kazao. Hodite da vidite m jesto gdje je ležao Gospod.

7. Pa idite brže te kažite učenicima a njegovijem da je ustao iz mrtvih. I gle, on će pred vama otići u Galileju; tam oćete ga vidjeti. Eto ja vam kazah.

8. I izišavši brzo iz groba sa strahom i radosti velikom potekoše da jave učenicima a njegovijem.

9. A kad iđahu da jave učenicima a njegovijem, i gle, sreće ih Isus govoreći: Pomoz, Bog! A one pristupivši uhvativši se za noge njegove i pokloniše mu se.

10. Tada reče im Isus: Ne bojte se; idite te javite braćima ojoj neka idu u Galileju; i tam oće me vidjeti.

11. A kad iđahu, gle, neki od stražara dođoše u grad i javiše glavarima a sveštenučijem sve što se dogodilo.

12. I oni sastavši se sa starješinama a učiniše vijeću, i dadoše vojnicima a dovoljno novaca.

13. Govoreći: Kažite: učenici njegovi dođoše noću i ukradoše ga kad smo mi spavali.

14. I ako to čuje sudija, mi ćemo o njega umiriti, i načini da vam a ništa ne bude.

15. A oni uzevši novce učiniše kao što su naučeni bili.

I razglasi se ova riječ po Cijutima i do danas.

16. A jedanaest učenika otidoše u Galileju u goru kuda im je kazao Isus.

17. I kad ga vidješe, pokloniše mu se; a jedni posumnjaše.

18. I pristupivši Isus reče im govoreći: Dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji.

19. Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih va im e oca i sina i svetoga Duha, 20. U čeci ih da sve drže što sam vam zapovijedao; i evo ja sam s v am a u sv ak e d an e d o sv ršetk a v ijek a.

Amin.